

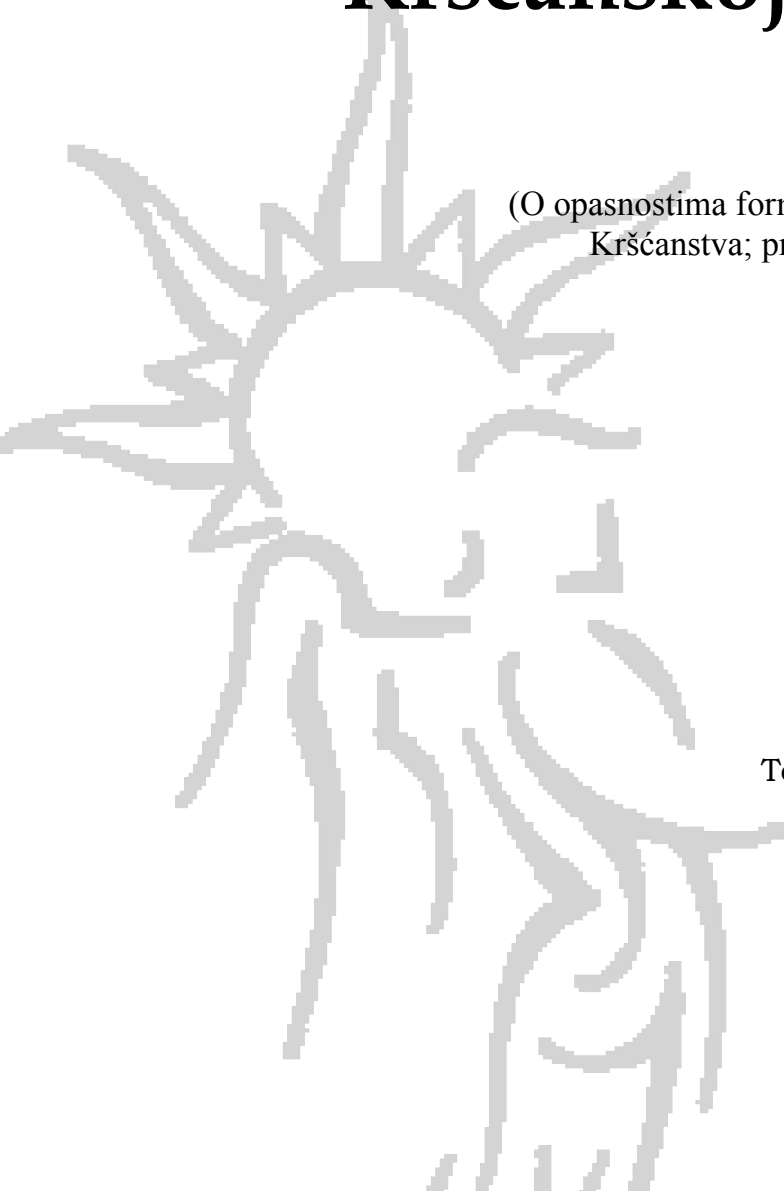
Gospodin Isus Krist razotkriva i ispravlja

Zablude i neistine u Kršćanskoj Crkvi (I)

(O opasnostima formalnog i običajnog
Kršćanstva; protiv Dogmatizma)

Tematska knjžica

br. **18**

SADRŽAJ

Protiv formalnog i običajnog Kršćanstva... O opasnosti ceremonijalnog štovanja Boga...

BD 2292 – KRŠĆANSTVO... FORMALNOSTI... BOG DOZVOLJAVA BORBU PROTIV RAZLIČITIH TEOLOŠKIH ŠKOLA RAZMIŠLJANJA.	2
BD 7690 – PORUKA FORMALNIM KRŠĆANIMA.	3
BD 8829 – IZVJEŠTAČENO/LICEMJERNO OBOŽAVANJE.	5
BD 5571 a & b – FORMALNOSTI, CEREMONIJE... ISTINSKA CRKVENA SLUŽBA.	6, 7
BD 6280 – ISTINSKA MOLITVA (Ivan 4:23, 24) I CRKVENA SLUŽBA.	8
BD 8673 – ISTINSKA CRKVENA SLUŽBA ZAHTJEVA ODNOS OTAC-DIJETE.	10
BD 1375 – LJUDSKE TRADICIJE... OBAVEZNO POSJEĆIVANJE CRKVE.	12
BD 1376 – CEREMONIJE... POSTAJANJE DJETETOM BOŽJIM (1).	13
BD 1377 – CEREMONIJE... POSTAJANJE DJETETOM BOŽJIM (2).	14
BD 1814 – JAVNO CRKVENO SLUŽENJE... TRADICIJA.	15
BD 4707 – TRADICIONALNA VJERA... FORMALNA VJERA... OBMANJUJUĆA UČENJA.	16

Protiv religijskih dogmi

BD 6967 - DUHOVNA PRISILA... PROTIV DOGMI I LJUDSKIH ZAPOVIJEDI.	18
BD 4294 – DOGMA.	20
BD 3329 – OSOBNA ODGOVORNOST – DOGMA.	21
BD 2412 – DUHOVNA PRISILA... LJUDSKE ZAPOVIJEDI... BORBA SA KRISTOVIM UČENJEM LJUBAVI.	23
BD 4993 – DUHOVNA PRISILA... DOGMA.	25
BD 6813 – ISPUNJAVANJE ZAPOVIJEDI KOJE SU ODREDILI/DONIJELE LJUDI NEĆE ZAMIJENITI DJELA LJUBAVI.	27

Dogma o nepogrešivosti poglavara Rimске Crkve

BD 1482 – OPRAŠTANJE GRIJEHA... APSOLUTNA POUZDANOST POGLAVARA RIMOKATOLIČKE CRKVE... RUTINSKE AKCIJE.	29
BD 1514 – NEPOGREŠIVOST (ILI 'POTPUNA POUZDANOST') PAPE... CRKVENE ZAPOVIJEDI.	31
BD 2383 a & b – NEPOGREŠIVOST POGLAVARA RIMSKE CRKVE.	33

BERTHA DUDDE – ' Autobiografija '	36
--	----

*Protiv Formalnog i običajnog Kršćanstva...
O opasnosti ceremonijalnog štovanja Boga...*

Bertha Dudde, 2292, 8 Travanj 1942

**KRŠĆANSTVO... FORMALNOSTI... BOG DOZVOLJAVA
BORBU PROTIV RAZLIČITIH TEOLOŠKIH ŠKOLA
RAZMIŠLJANJA**

Ono što vjerujete kako posjedujete mora najprije biti stečeno, pošto vi ne možete nešto nazivati svojim sve dok ste zadovoljni sa formalnošću. **Kristovo učenje je bilo prinuđeno postati formalnost, i ova formalnost se sada neispravno naziva Kršćanstvo.** Posljedično tome, ljudi koji udovoljavaju ovoj formalnosti sebe nazivaju Kršćanima. Oni pretpostavljaju kako posjeduju učenje koje je proglasio Krist, vjeruju kako su sljedbenici Kristove crkve a ipak oni mogu biti vrlo daleko od nje ako ne žive u skladu sa Kristovim učenjem. **Zato se sada, ako želite biti istinski Kršćani, morate potruditi duboko poniknuti u Božansko učenje ljubavi koje je Isus Krist proglasio na Zemlji.** Jedino onda će ono postati vaše vlasništvo, onda ćete posjedovati nešto prekrasno, **i jedino onda vi sebe možete nazivati Kršćanima.**

Današnje Kršćanstvo nije široko rasprostranjeno jer na ovoj zemlji je preostala samo nekolicina ljudi koji žive u skladu sa Kristovim učenjem, a njih se pronalazi svugdje, to jest, u svakoj denominaciji/vjeroispovijesti i teološkoj školi razmišljanja ima ljudi kojima je Božansko učenje ljubavi postalo vodeći princip njihovog zemaljskog načina života. **I ovi su istinski Kršćani, oni niti obraćaju pažnju na izvanjske nastupe niti ovise o određenim organizacijama koje su stvorili ljudi, koje tvrde kako su bile utemeljene od strane Boga.** Duhovna odanost/veza(nost) je zaista vrlo korisna za duševni razvoj, dok je formalno sjedinjavanje radije više zapreka pošto utjelovljuje opasnost da će se puno više pažnje pridavati formalnoj unifikaciji/sjedinjenju nego (Kristovom) učenju (ljubavi), koje treba sačinjavati srž svakog duhovnog nastojanja. I iz tog razloga sama ta formalnost, to jest, struktura, koja se razvila kao ljuska/školjka da bi ogradila/okružila/zatvorila jezgru, će istruliti i propasti...

Sve što su izgradili ljudi će vremenom nestati, i onda ostaje vidjeti tko može tvrditi kako je u posjedu (isto tako u smislu, 'tko može pretendirati na...')

pravog znanja, vrlo duboke vjere i čistog Kristovog učenja ... Čovjek sada mora dokazati dubinu svojeg Kršćanstva i do koje mjere je postao ovisan o formalnostima koje nisu ništa drugo nego ljudsko djelo i prema tome niti ne mogu nastaviti postojati. Jer sve što su ljudi napravili ne traje, i jedino što je od Boga ostaje... Ali Bog je kroz Isusa Krista dao čovječanstvu Božansko učenje ljubavi u čistoj i nepromijenjenoj formi, i ono će također i ostati takvo. Međutim, sve što je bilo nadodano ili promijenjeno od strane ljudi se približava svom raspadanju. I tako ni jedna teološka škola razmišljanja koja odstupa od Kristovog učenja neće nastaviti postojati. Iz tog razloga Bog dopušta borbu protiv različitih teoloških škola razmišljanja čak i da Njegova volja nije da se treba boriti protiv svega na Zemlji što ispoljava/prikazuje duhovno nastojanje. Ali Njegova vječno istinita Riječ će biti poslana na Zemlju sa utoliko više jasnoće, opet i iznova će se učiniti dostupnom ljudima kao čisto Kristovo učenje, tako da ju oni mogu napraviti svojim duhovnim vlasništvom i onda sebe oblikovati u istinske Kršćane ako žive u skladu sa ovim učenjem. AMEN

Bertha Dudde, 7690, 3 Rujan 1960

PORUKA FORMALNIM KRŠĆANIMA

Vi ljudi imate samo jedan način za postizavanje zrelosti/savršenstva duše na Zemlji: vi morate živjeti u ljubavi. Ja vam opetovano govorim kako blaženi možete postati jedino kroz ljubav. Opet i iznova vam kao prioritet moram predstaviti Moje zapovijedi ljubavi, pošto nema nadomjestka za život ljubavi, pošto vam ništa ne može pomoći ostvariti blaženstvo ako ne ispunjavate Moje zapovijedi ljubavi... Iz tog razloga možete činiti što god hoćete... možete se gorljivo pridržavati zakona koje su odredili ljudi... vi možete udovoljavati svim pravilima koja su navodno nužna... ali ako zanemarite ljubav vaš duhovni razvoj neće napredovati ni jednu mrvicu. Posljedično tome, u svemu što poduzimate trebate pažljivo razmotriti da li ste motivirani činiti nešto ljubavljvu u vama ili samo udovoljavate 'zapovijedima' koje su vam bile dane od strane ljudi koje na nikoji način nisu povezane sa 'radom ljubavi'... Vi uvijek trebate pažljivo razmišljati o razlozima vaših misli i djelovanja i ne pridavati važnosti ničemu što je lišeno 'ljubavi'. Posebice ljudi koji se osjećaju opredjeljenima/posvećenima određenoj vjeroispovijesti/denominaciji mlitavo udovoljavaju Mojim zapovijedima ljubavi... Oni svoju pažnju usmjeravaju jedino ka tradicionalnim običajima... a ipak bi trebali znati da je sazrijevanje/usavršavanje njihovih duša jedini

razlog za život na Zemlji... Ali Ja nastavljam naglašavati kako je život ljubavi apsolutno nužan da bi se to ostvarilo, da ništa drugo neće zamijeniti nesebična djela ljubavi. Neovisno o tome kako gorljivo vršili zapovijedi koje su odredili ljudi, oni neće biti sposobni ostvariti ni najmanji napredak za njihove duše...

Prema tome, sve što vi ljudi činite je bezvrijedno ako ljubav nije odlučujući faktor. I kada kažete ‘Sve u slavu Božju...’, kako Me možete slaviti ako Me ne ljubite? I kako Me možete ljubiti ako ignorirate nevolju vašeg bližnjeg ljudskog bića koje je, naposljetku, vaš brat? Kako Božja ljubav može biti u vama ako vam nedostaje suosjećajne ljubavi za druge ljude putem koje jedino možete dokazati vašu ljubav prema Meni? Vi živite pogrešan život ako se osjećate posvećeni/obavezni prema običajima i tradicijama (vaše) vjeroispovijesti/denominacije, ceremonijama i implementacijama/provedbi obaveze, vi uzalud trošite vašu životnu energiju koja vam je dana od Mene da bi stekli duhovnu snagu na Zemlji, a to se jedino može postići putem djela ljubavi...

Vi ljudi, shvatite ozbiljno zemaljski život, nemojte živjeti tako nezainteresirano da nećete čak promišljati da li vaš Bog i Otac može biti zadovoljan sa time što prosto ispunjavate formalnosti... Uzmite u obzir što bi Ja Osobno mogao tražiti od vas ako bi opet živio sa vama kao ljudsko biće, ako bi ponovno hodao zemljom kao ljudsko biće... Da li mislite da bi se osjećao sretnim zbog toga što vi ljudi živite u mrtvoj vjeri, da samo automatski izvršavate stvari koje u Mojim očima nikad ne mogu biti od ikakve vrijednosti? Kakvim vi ljudi zamišljate vašeg Boga i Oca? Kako vi ljudi možete uskladiti Moju mudrost sa onim što ste izgradili, sa onim što vjerujete da je ‘Kristova Crkva’...? Kako možete pronaći zadovoljstvo u tradicijama i običajima, u aktivnostima koje su vam predstavljene kao ‘Moja volja’? **Ja mogu i hoću pronaći zadovoljstvo jedino u onima koji vrše zapovijedi ljubavi... Ja ću uvijek jedino priznati stvari koje svoje temelje imaju u ljubavi, i duše mogu sazrijeti jedino kada ljudsko biće sebe transformira u ljubav, kada se bori protiv ljubavi prema sebi i postane apsorbiran u nesebičnu ljubav za svojeg bližnjeg, Pošto vama nedostaje ljubav i trebate ju iznova postići dok živite na Zemlji... Vi trebate živjeti život ljubavi ili će vaš život na Zemlji biti uzaludan i nikad nećete postići vaš cilj.** AMEN

IZVJEŠTAČENO/LICEMJERNO OBOŽAVANJE

Koliko je važno prosvjetliti vas s obzirom na onečišćenje doktrine koja navodno dolazi od Mene je ukazano činjenicom da ljudi koji uglavnom udovoljavaju ljudskim dodacima (= radi se o religijskim dužnostima koje su ljudima nametnute u Rimokatoličkoj crkvi, tj. ceremonijama koje su od strane ljudi nadodane i vjernicima predstavljene kao obaveza) zanemaruju Moje učenje. Opet i iznova vam moram naglasiti da je jedino doktrina ljubavi suština Mojeg Evandelja. Čim shvatite kako je jedina svrha vašeg zemaljskog života vaša transformacija u ljubav, vi ćete razumjeti značenje Mojeg učenja ljubavi i sebe osloboditi od sve ceremonije koja, u Mojim očima, nije ništa doli ceremonija, bezvrijedna formalnost. Koliko puno vremena ljudi provode u izvještačenom/licemjernom obožavanju, vršeci sve iz navike, prikazujući njihovo neosporno duhovno propadanje, ne ulažući ni najmanje truda prakticirati ljubav... jedinu zapovijed koju sam naučavao čovječanstvo dok sam hodao po Zemlji. A razlog tome je da se ljubav ohladila među ljudima...

Kakva je, dakle, korist od takve 'božanske službe' gdje vi ispunjavate obaveze koje Ja ne mogu cijiniti? A vi vjerujete kako možete kompenzirati (ili 'iskupiti se za') sve vaše neiskrene akcije tako što ćete gorljivije ići u crkvu i sudjelovati u predstavama koje su izmislili ljudi. Vi vjerujete kako razmišljate i djelujete ispravno, a ipak ste u zabludi, jer nema ni jedan među vama koji sluša glas duha. To je slučaj zato što ste izloženi štetnim utjecajima koji uzrokuju da se suzdržite od formiranja vašeg vlastitog mišljenja, spriječavajući vas na taj način da pronađete istinu... i tako ih vi, koji sebe opisujete/prikazujete kao vođe ljudi, spriječavate u tome da dozvole duhu djelovanje u njima. Jer ono što bi duh podučio osobu je prilično suprotno vašem sistemu, i vi ga nazivate heretikom/krivovjernikom dok je, u stvari, on Moj učenik, pozvan da donese istinu ljudima i odabran od Mene kao posuda za primanje Mog duha kako bi vam otkrio ovu istinu.

Vi ljudi se jedino trebate okrenuti prema ljubavi, vi se trebate boriti protiv ljubavi prema sebi i uvijek prakticirati ljubav prema vašem bližnjemu... Onda ćete doživjeti najuzvišnije blagoslove... Vaše razmišljanje će biti ispravno, vaš duh će vas iznutra podučavati i oslobodit ćete sebe od pogrešnih doktrina. Češće ćete tražiti samoću i primiti bogatije blagoslove nego putem 'božanske službe' u kojoj sada sudjelujete. Međutim, onaj koji ima ljubav će također prepoznati

pogrešku/zabludu kao ljudsko djelo, osim ako u nju ne vjeruje tako duboko i živo da Ja neću uništiti takvu vjeru... koja će ga približiti toliko blizu Meni da će on htjeti učiniti sve za što vjeruje kako je dobro pred Mojim očima. Ali onda ću Ja suditi takve ljude u skladu sa stupnjem njihove ljubavi i dat ću im iznenadno prosvjetljenje kako napuste ovu zemlju.

Međutim, takvi ljudi su jako rijetki, većina samo udovoljavaju običajima dok je njihova vjera mrtva... Ona ne može oživjeti pošto im nedostaje ljubavi, koja oživljava vjeru. Iako Ja od gore nastavljam propovijedati ljubav, čovječanstvo je postalo tako neduhovno da ne slušaju ono što im imam za reći. I tako će propasti na Sudnji Dan, jer nitko ne može postići blaženstvo bez ljubavi. AMEN

Bertha Dudde 5571a, 6 Siječanj 1953

FORMALNOSTI, CEREMONIJE... ISTINSKA CRKVENA SLUŽBA (1)

Tražite srž i ne zadovoljavajte se ljuskom... Potstičem vas da imate na umu kako vas ljude nikakva vanjska formalnost neće pomaknuti ni jedan korak prema naprijed, da jedino vaš unutarnji život treba oživjeti, da će jedino duhovna težnja/aspiracija rezultirati u duhovnom napretku. Sve dok i dalje cijenite formalnosti, sve dok sebi i dalje dozvoljavate da vas opčaraju/zarobe ceremonije, vi i dalje ne gledate prema unutra, jer čim se vaše duhovno oko okrene prema unutra sve što je izvan vas će vam izgledati poput sjene. Zatvorite vaše oči i okrenite se od vanjske raskoši i ceremonijalnih izvedbi pošto ćete onda vidjeti istinsko svjetlo u vama koje zrači iz Mene, koje ću Ja zapaliti u svakoj osobi koja uistinu teži uspostaviti pravu vezu sa Mnom, koja radi na vlastitom unapređivanju... koja Me iskreno i vjerno traži... Ja ću dozvoliti da Me pronade, i onda će ona također razumjeti zašto želim da Me se zaziva u duhu i istini... Samo uzmite u obzir da Moje kraljevstvo nije od ovog svijeta (**Ivan 18:36**)... Posljedično, sve od ovog svijeta je prepreka duhovnom svijetu, Mojem kraljevstvu, gdje materijalne stvari više ne postoje. Uzmite u obzir da je sva materija i dalje kontrolirana od strane onog koji vlada svijetom, i da je to njegovo djelo koje vam nudi oku blještavu materijalnu raskoš i divotu kako bi Me zamračio u vama, kako bi vas odvratio od istinskog duhovnog nastojanja. Uzmite u obzir da će on koristiti sve što mu još pripada kako bi vas ugrozio. Svatko tko iskreno traži kontakt sa Mnom treba ući u svoju sobicu i zazivati Me tamo, to jest, on se treba povući u tišinu i okrenuti

svoje misli prema unutra, i pronaći će Me sigurno (Matej 6:6). Ali osoba će jedva biti u stanju sakupiti/usredotočiti svoje misli gdje mu se svijet suprotstavlja tako vidljivo, gdje njegove oči mogu jedino uvijek promatrati bez istinske unutarnje molitve...

Mene se ne može pronaći gdje Sam proglašavan na način koji je ništa drugo nego idolopoklonstvo, jer poštovanje se iskazuje idolu koji i dalje oživljava materiju... Moje kraljevstvo nije od ovog svijeta ... Moje Riječi su toliko jasne i svatko bi ih trebao biti sposoban razumjeti, i svatko tko iskreno teži k Meni i Mojem kraljevstvu će ih također razumjeti. Ali vi nećete pronaći Moje kraljevstvo u ovom svijetu, koji i dalje pripada Mojem neprijatelju... **Pustite/ostavite vanjske stvari ako Mi želite istinski služiti, držite se jedino Mojeg učenja ljubavi, slijedite ga dobrovoljno i služiti ćete Mi na način koji će Me uistinu zadovoljiti. AMEN**

Bertha Dudde, 5571b, 7 Siječanj 1953

FORMALNOSTI, CEREMONIJE... ISTINSKA CRKVENA SLUŽBA (2)

U svakoj crkvi gdje sam Ja (= Isus Krist) javno (pr)oglašavan naučit ćete temeljne doktrine koje vas mogu voditi do vječnog blaženstva. Ali ako ih samo poslušate i dozvolite da postupno iščeznu one će vam biti od male koristi; no ako im dozvolite da prodru u vaše srce sjeme će biti nagnjojeno i izrasti će, uskoro prekrivajući cijelo polje, vaše srce, sa obilnom vegetacijom. Život će biti probuđen u vama a Kristova doktrina, Moja Riječ, koja vam je bila obznanjena, će dati veličanstven plod. Vaša duša će sazrijeti i vi ćete se kretati ka savršenstvu. Prema tome svaka crkva koja vam Moju Riječ čini dostupnom vam može pomoći ostvariti zrelost. Međutim, preduvjet je vaše prihvaćanje Moje Riječi, a ova Riječ vam je ponuđena kada vam je priopćeno Kristovo učenje, koje vas također obavještava o Isusu Kristu, Sinu Božjem i Spasitelju svijeta... **Vi ljudi ste jedino sposobni postignuti blaženstvo kroz Isusa Krista, posljedično tome vi također morate znati za Njega i Njegovo Djelo Spasenja (ili 'upoznati sa Njime i Njegovim Djelom Spasenja'). A pošto savršenstvo možete steći jedino ispunjavajući Njegove zapovijedi ljubavi, vi također trebate biti podučeni u Njegovoj doktrini...**

Što se tiče mjesta i načina kako će vam ova doktrina biti priopćena to je nevažno, ali je jako važno da ju primite. Ja ću stoga blagosloviti svakoga tko proglašava Moju Riječ, tko Me nastoji približiti ljudima, koji svjedoči o Meni,

Koji sam živio na Zemlji kao čovjek Isus i čovječanstvu donio spasenje. Prema tome, sve što će pomoći da bi se ljudi upoznali sa Mojom patnjom i umiranjem na križu, sa Mojom ljudskom manifestacijom i djelom Spasenja, što će pomoći da ih ohrabri slijediti Isusa, živjeti život nesebične ljubavi za druge ljude, je u skladu sa Mojom voljom i blagoslovljeno je s Moje strane, bez obzira koja teološka škola razmišljanja to pokušava ostvariti. Međutim, sve što ovo prekoračuje, sve što nije u skladu sa Mojim učenjem ljubavi, sve što je teret za ljude pošto se upliće u ljudsku slobodnu volju, sve što proturječi Mojem jednostavnom načinu života na Zemlji, sve što je bilo nadodano Mojim zapovijedima ljubavi u kasnija vremena, sa time Ja nisam zadovoljan i to nije dobro/povoljno za razvoj istinskog pripadnika crkve, koju sam Ja Osobno utemeljio na Zemlji. Jer tamo gdje se naučava ljubav ona također mora biti primjenjivana od strane samih učitelja... to jest, gdje ima patnje ona mora biti ublažena... I tkogod prima od Mene materijalno bogatstvo treba ga također koristiti u službi susjedske ljubavi, on bi trebao ublažiti patnju najbolje što može.

Ako je ova prva zapovijed zanemarena, onda se niti blagoslov ne može očekivati, čak i ako je Moje učenje ljubavi proglašavano. Jer onda one nisu ništa drugo nego isprazne riječi koje još nisu postigle promjenu sklonosti, Moja Riječ stoga još nije prožela srce, čovjekovo srce još nije oživjelo, Moja Riječ će pasti na kamenito tlo i prema tome neće biti sposobna izrasti. Ništa drugo osim života ljubavi će vam omogućiti postići vječni život blaženstva, i Moje Evanđelje će jedino biti istinski proglašavano ljudima gdje se ova doktrina propovijeda sasvim čvrsto/odlučno. A istinska crkvena služba se događa gdje Moje učenje ljubavi dolazi do potpunog izražaja, što je Meni ugodno i što će za vas rezultirati u nezamislivom blaženstvu. AMEN

Bertha Dudde, br. 6280, (Tijelo Kristovo) 9 Lipanj 1955

ISTINSKA MOLITVA (Ivan 4:23, 24) I CRKVENA SLUŽBA

Povjerljiva djetetova molitva će se uzdignuti do neba i Ja ću je čuti... i njegova će molitva biti uslišena (= odgovorit ću na nju)... A ipak, samo nekolicina ljudi koriste blagodati ove privilegije pošto su se navikli na vanjske formalnosti i ne doživljavaju više snagu molitve u duhu i istini... Jedino velika nevolja ih može natjerati izgovoriti riječi iz svoga srca koje će doseći Moje uho, pošto će velika nevolja prouzročiti da se okrenu k Meni za pomoć... I Ja ću ih blagosloviti kada onda ostave sve površinske formalnosti i govore sa

Mnom kao što dijete govori svome ocu... Međutim, Ja neću obratiti pažnju na nepromišljene molitve, a ipak one su tako često izgovarane... baš kao što neću obratiti pažnju na ono što bi pobožno držanje trebalo izraziti ali čemu nedostaje svaka dublja misao...

Stoga sam tražio od vas da Me zazivate u duhu i istini... pošto su Meni svo pretvaranje i vanjska formalnost odvratni. Vi ljudi možete itekako biti u stanju prevariti jedni druge ali Mene nećete nikad biti u stanju prevariti... A vi vjerujete kako Mi iskazujete poštovanje sa ispraznim prikazivanjima raskoši, sa ceremonijalnim aktima, sa površinskim služenjem. Ali Ja na to ne obraćam pažnju, dok će jednostavna, usrdna molitva Meni zvučati divno i Meni je ugodna. A ova vrsta molitve Mi se može odaslati svugdje i u svako vrijeme, uvijek će biti primljena i Ja ću je uvijek čuti. Tako je lako ukazivati Mi počast kada ste u svom srcu izgradili oltar na kojem prinosite svoju ljubav Meni... kada uđete u nijem/tih ali iskren razgovor sa Mnom, kada Mi se(be) preporučite, tražite Moju milost i uvijek žudite za Mojim prisustvom... Onda ćete moliti u 'duhu i istini...' Onda ću Ja također biti sa vama, pošto ću uvijek biti sa Svojim djetetom kada svoje ljubavlju ispunjene misli pošalje prema Ocu... **Međutim, gnušam se sve vanjske formalnosti koja je prečesto (= isto tako u smislu, 'lako se dogodi da je to') samo maska za neprijateljsko, nezainteresirano držanje, koje će čovjeka dovesti do propasti.**

Pored toga, vi pogrešno prosuđujete (ili 'krivo razumijete') vašeg Boga i Oca ako vjerujete kako bi Ja... poput vas ljudi... htio biti slavljn sa vanjskom raskoši i očaravajućim sjajem... **Sva veličanstvenost i slava su Mi na raspolaganju i Ja vam ih sve želim dati jedino ako Mi zauzvrat ponudite vašu ljubav. Jer Ja jedino tražim vašu ljubav koju Mi, međutim, vi ne možete ukazati sa vanjskim formalnostima, umjesto toga Ja ju želim otkriti u srcu ljudskog bića... koje je nesebično okrenuto prema svom bližnjem i tako također dokazuje svoju ljubav prema Meni.** Srce ispunjeno ljubavlju je za Mene najveća čast, srce ispunjeno ljubavlju jedino govori riječi u duhu i istini, i Ja ću gledati na ljubavlju ispunjeno srce kao na Moje dijete koje također ima svu Moju ljubav... ali onda ono od Mene može tražiti sve i nikad neće biti razočarano zahvaljujući svojoj vjeri u Mene, i Ja neću dozvoliti da njegova vjera bude uništena. AMEN

ISTINSKA CRKVENA SLUŽBA ZAHTJEVA ODNOS OTAC-DIJETE

Mnogi ljudi vjeruju kako razmišljaju i djeluju na religiozan/vjerski/pobožan način, ali (nj)im(a) nedostaje ispravan odnos prema Meni... Oni zasigurno misle o Meni kao o svom Bogu i Stvoritelju, ali ne kao o svom Ocu, i tako ne uspostavljaju odnos djeteta sa njegovim ocem. Kao rezultat Mi se ni u molitvi neće povjeriti, oni u Meni vide jedino udaljenog svemogućeg Boga Kojem su kao ljudska bića podvrgnuti (= u smislu, 'Kojem su pokoreni') i Kojeg se prije plaše nego Ga vole... pošto i dalje nisu u stanju prepoznati/uvidjeti Moju istinsku prirodu.

I opet treba biti objašnjeno da stupanj čovjekove ljubavi određuje njegov ispravan odnos prema Meni... da će ljubav prepoznati Oca, Koji je (i) Sâm ljubav, i da će ljudsko biće onda težiti za Mnom sa ljubavlju i zazivati Me kao Moje dijete. Jedino tada (= kada čovjek uspostavi sa Bogom ovakav, 'prisan' odnos) se može govoriti o 'religioznom/pobožnom' načinu života, pošto će ovaj/ovakav način života zasigurno voditi nazad do Mene (= 'religio' = povratak Bogu, ponovno uspostavljanje izgubljenog odnosa između palog čovjeka i Boga). Ali sve dok sam Ja i dalje čovjekov udaljeni Bog i Stvoritelj Kojeg se, zahvaljujući Njegovoj moći, treba bojati, postoji jako malo izgleda da će Mi čovjek prići sa ljubavlju. On će samo ispuniti, formalno, stvari koje od njega zahtjeva njegova crkva. Njega jedino njegov odgoj motivira ponašati se sukladno (sa ckrvenim zahtjevima) ali to neće garantirati promjenu njegovog unutarnjeg bića što je svrha i cilj (ovo)zemaljskog života.

Posljedično tome, ako vi ljudi doživite teške udare sudbine njihova namjera je jedino da vas učine živima (= da vas pokrenu), da napustite same formalnosti (= isprazne ceremonije i rituale) i počnete više razmišljati o Bogu, Koji vas je stvorio... da počnete razmišljati zašto živite na Zemlji, i onda se dobrovoljno podredite sili Kojoj dugujete svoj život: pošto vaš ravnodušan/nezainteresiran odnos prema Meni neće rezultirati vašim duhovnim napretkom... Međutim, ako najozbiljnije želite saznati što vaš Bog i Stvoritelj od vas zahtjeva za vrijeme vašeg zemaljskog života, vi ćete to zasigurno i otkriti. Najprije trebate razmišljati o prirodi svoga Boga i Stvoritelja, i poriv da djelujete sa ljubavlju će se pojaviti (= u smislu, 'biti će uzdignut') u vama... jer to je Moj glas sa kojim Ja govorim vašoj savjesti i početno vam se objavljujem/obznanjujem. Prateći glas vaše savjesti vi ćete Mi se približiti, i onda ćete također uspostaviti sa Mnom vrstu odnosa/veze koji/koja korespondira sa odnosom između djeteta

i oca... Moj nježni glas će vas uvijek usmjeravati k akcijama ljubavi koje će vam donijeti svjetlo znanja i sa njime razumijevanje Moje prirode, Koja je sâma ljubav... Onda ćete ostaviti 'isprazne ceremonije' iza vas i postati živi u vašoj suštini i djelima. Vi više nećete obavljati/izvoditi formalna djela već ćete pored zemaljskog života započeti voditi drugi život... Vi ćete se zaputiti duhovnim putem, pošto ćete zahvaljujući svom novom životu ljubavi iznutra biti upravljani k Meni.

I stoga vi znate kako je sve ono što teži ljubavi, što je poučeno od ljubavi i jeste aktivnost ljubavi, dobro i Meni prihvatljivo. Jer ljubav je pokazatelj istine a također i pokazatelj duhovne zrelosti čovjeka koji, kao Moj predstavnik, želi voditi svoje bližnje nazad k Meni. Sve dok i sam nema ljubavi njegove će propovijedi također biti bez snage: biti će to formalna, beživotna služba koja (ili 'formalno, beživotno služenje koje') nikome ne donosi dobrobiti pošto sam mu (= propovjedniku) Ja Osobno udaljen, pošto bivaju izgovorene samo isprazne riječi koje nikad ne mogu dosegnuti Moje uho. Samo će bliska veza sa Mnom uspostavljena/ostvorena kroz ljubav učiniti vaše razmišljanje, htjenje i djelovanje živima. Jedino tada ćete i sami postići život, jer sve dok ste bez ljubavi vi ste i dalje mrtvi.

I prema tome, sudjelovanje u 'crkvenoj službi' (= ceremoniji) je uvijek samo izvanjska formalnost, i tamo ne može biti ni govora o Mojoj prisutnosti sve dok vi ljudi jedino vjerujete samo u Boga i Stvoritelja ali ne pronalazite ispravan odnos prema Meni... Najprije morate doći/prići k Ocu kao djeca i sa povjerenjem pričati sa Mnom, jedino onda možete biti sigurni da sam vam blizu. A onda će i vaša vjera također oživjeti, pošto će 'dijete' uvijek težiti/nastojati ispuniti volju svoga oca. Ono neće više samo ispunjavati (= pridržavati se) izvanjske formalnosti već će svim svojim srcem žudjeti za Mojom prisutnošću, koju će također zasigurno i dobiti.

Ja jedino želim da oživite, da se odreknete/ostavite/napustite beskorisne navike i običaje koje su vas naučili da ih se pridržavate ali koji jesu i ostaju potpuno beskorisni za vašu dušu. Vi ćete Me biti u stanju voljeti jedino kada Me prepoznate kao svoga Oca, i jedino onda ćete ispuniti svrhu vašeg (ovo)zemaljskog života... jedino onda možete sazrijeti (= usavršiti se), što je uvijek ostvareno jedino ljubavlju. AMEN

LJUDSKE TRADICIJE... OBAVEZNO POSJEĆIVANJE CRKVE

Sve što ima veze sa Bogom (ili 'sve što se odnosi prema Bogu') mora čovjeku donijeti uspjeh (ili 'rezultirati uspjehom') pod uvjetom da on tome udovoljava ili to iskoristi... To će (ga) morati voditi/dovesti do Boga... ali jedino ako se udovolji svim postavljenim uvjetima. Formalnosti, međutim, neće voditi/dovesti do uspjeha. Jednoj osobi je jednostavno lakše a drugoj teže ostvariti cilj, ukoliko je potonja odabrala hodati izuzetno teškim putem, dok je drugi put lakši ali može također biti radosno služenje Bogu. **Ljudsko biće dakle sebe potčinjava uvjetima koje Bog nije od njega zahtjevao. Stoga je od pomoći ako čovjek postane svjestan o (= ako dozna o/ako se upozna sa) pojedinim učenjima koja su od strane ljudi bila dodana Kristovom učenju.** Prije svega, posjećivanje crkve je nametnuto kao obaveza, što nije uvijek duhovno blagotvorno/korisno (ili 'od dobrobiti') već može također biti uništavajuće za dušu.

Ideja kako će se čovjek odlaženjem u crkvu (= posjećivanjem crkve) okrenuti više ka Bogu je krajnje obmanjujuća; umjesto toga on daleko više riskira da se ono što bi trebalo biti duboko unutrašnje iskustvo pretvori u naviknut čin. Istinski aspirant će Boga tražiti svugdje, njegov odlazak u crkvu mu zasigurno neće naškoditi ali on može pronaći kontakt sa Bogom uvijek i svugdje i neće za to trebati specifično mjesto. Prema tome, jedino bi nužno bilo čuti Božju Riječ ako ona osobi nije dostupna nigdje drugdje, i Bog će se sa time u potpunosti složiti jedino ako je svrha posjećivanja crkve (= u smislu, 'Bog će dati puno odobrenje odlasku u crkvu ako je njegov smisao') upravo spomenuto priopćavanje Božanske Riječi. Sve druge ceremonijalne aktivnosti su ukrasi koji su više ili manje bili nadodani od strane ljudi te u današnje vrijeme motiviraju koncept služenja Bogu, iako služenje Bogu predstavlja nešto potpuno drugačije od služenja takvim praksama (= njegovanja takvih običaja), koje nemaju ništa zajedničko sa stvarnim radom za dušu.

Potpuno je beznačajno i nevažno da li i do koje mjere će ljudsko biće udovoljiti zahtjevima koji su uvjet pripadnosti Rimo-Katoličkoj crkvi. Crkva koju je na Zemlji utemeljio Isus Krist nema ništa zajedničko sa izvanjskim pojavama/nastupima. Njezini se vrlo duboki principi mogu zasigurno prepoznati usprkos njezinim vanjskim manifestacijama, i time oni ne moraju biti prepreka prepoznavanju istinskog učenja Isusa Krista i sukladnom životu. **Alternativno međutim, te izvanjske manifestacije nisu nužno potrebne da bi se bilo istinskim Kršćaninom u skladu sa Božjom**

voljom. Nije teško vidjeti da su ljudi odbijeni baš zbog mnogo formalnosti, a Isus Krist zasigurno nije smatrao da postignuće vječnog blaženstva ovisi o ispunjenju zapovijedi koje su odredili ljudi, poput redovitog posjećivanja crkve, sudjelovanja u akciji koja je također od strane ljudi smišljena kazališna igra a koja nije od nikakve dobrobiti za i nema nikakav utjecaj na ljudsku dušu.

Ljudi trebaju uzeti u obzir kako je Gospodin na Zemlji prigovarao vanjskim pojavama/nastupima, da On nije učinio ništa da bi Svoju Riječ u stvarnosti/efektivno istaknuo, izuzev čuda, čija je namjera bila dokazati ljudima Njegovo Božanstvo. On međutim nikad nije učinio ništa što bi moglo opravdati ili na neki način danas potkrijepiti gore spomenute akcije već su one prosto od strane ljudi uvedene formalnosti koje nemaju drugo dublje značenje od onog kojeg su mu dodijelili ljudi. I to nikad ne može korespondirati sa Božanskom voljom, stoga od ljudi ne može biti potraživano kao svjedočanstvo udovoljavanja Kristovom učenju. AMEN

Bertha Dudde, 1376, 8 Travanj 1940

CEREMONIJE... POSTAJANJE DJETETOM BOŽJIM (1)

Božja volja je ovako bila zanemarena i to je rezultiralo u užasnom stanju stvari koje je ozbiljno ugrožavalo vjeru. Jedino nekolicina ljudi je razumjelo najvažniju stvar, i ta nekolicina je zasigurno udovoljavala navedenim zapovijedima a oni su istovremeno tako u kontaktu sa Gospodinom da iz te veze izvlače snagu koju oni, međutim, pripisuju izvršenju tih zapovijedi. Ova obmanjujuća pomisao neće, u stvari, naškoditi njihovim dušama, ali ova snaga može također dotjecati čovjeku bez izvanjski prepoznatljivih ceremonija pod uvjetom da srce traži i inicira sjedinjenje sa Bogom. **Dok ceremonije bez iskrenog sjedinjenja neće rezultirati u nikakvoj vrsti blagoslova.**

Također je važno postaviti pitanje postajanja djetetom Božjim. U skladu sa dogmom jedino pripadnik Katoličke Crkve ima pravo sebe nazivati djetetom Božjim. To je potpuno pogrešno stajalište koje ne može biti opravdano. Svatko tko neumorno radi da bi sebe unaprijedio i tako teži ka savršenstvu, svatko tko uvijek striktno ispituje sebe i svoje akcije, tko uvijek pokušava ispuniti Božansku volju, uzima dječastvo Božje ozbiljno i od strane Oca će biti smatran Njegovim djetetom. Ali dužnosti i njihovo ispunjavanje neće nikad

biti tako dragocjeni kao dobrovoljno radosno služenje Bogu. Prisila neće nikad aktivirati čovjekovu vlastitu volju.

Ispunjavanje zapovijedi u stanju prisile (= pod pritiskom) nije osobito preporučljivo pred Bogom, ali i najmanje dobrovoljno prepuštanje njezinom Gospodinu je za čovjekovu dušu izuzetan korak naprijed. I tako je Bog u stvari uvijek obznanio Svoju volju čovječanstvu, **ali On nikad nije zapovijedio da se Njegova volja mora ispunjavati kao obaveza, pošto ona za Njega ima vrijednost jedino ako se ljudsko biće izdigne nad sobom i za ljubav Božju prihvaća određenu vrijednost. Pošto će se jedino onda ljudsko biće upokoriti i svjesno težiti k vezi sa Ocem na nebu, jedino onda će biti iniciran djetetov odnos sa njegovim Ocem.** Ljudsko biće će, poput djeteta, nastojati biti poslušno svojem Ocu na nebu, dijete će voljeti svoga Oca i pokušati Mu ugoditi i sebe oblikovati na način da će ga Otac nježno privući blizu Svoga srca, i time čovjek svjesno teži postati dijete Božje. AMEN

Bertha Dudde, 1377, 9 Travanj 1940

CEREMONIJE... POSTAJANJE DJETETOM BOŽJIM (2)

Razmišljajte o ljudima koji se uvijek trude biti pravedni i poštteni ali koji ne pripadaju ni jednoj određenoj teološkoj školi razmišljanja. Njihova volja je usmjerena ka Bogu, i na taj način prema dobru, njima jedino nedostaje ispravno razumijevanje, ali ovo se treba izdići iz samih dubina unutar njihovih srdaca, i kao što je slučaj sa njima, tako je također sa svakim pripadnikom određene teološke škole razmišljanja. I ovo unutarnje razumijevanje je apsolutno nužno za svako ljudsko biće, izvanjski manifestirana vjera mu bez toga nije od nikakve koristi, alternativno će međutim, unutrašnje razumijevanje bez takve vjere također uspostaviti čovjekov ispravan odnos prema Bogu, djetetov odnos sa Ocem. I za tim se najprije mora težiti. Iako se ovaj zahtjev može vjerojatno lakše shvatiti i ispuniti zahvaljujući religijskoj dogmi crkve, ne-pripadnost određenoj crkvi ga neće isključiti. Na taj način također treba biti razumljivo da najprije treba biti uspostavljen ovaj odnos sa Ocem kako bi se govorilo o dječastvu Božjem... da potonje nije osigurano pripadnošću ovoj ili onoj crkvi, nego da je duboki unutarnji osjećaj srca uvijek odlučujući činbenik.

Koncept 'pripadnosti' može biti vrlo fleksibilan ali ne može ovisiti samo o prividima, poput ispunjavanja zapovijedi koje su od strane ljudi bile nadodane Božanskim zapovijedima... redovna posjeta crkvi, stereotipna molitva, i

prisustvovanje jednom činu koji može imati jedino simboličnu vrijednost sve dok nije oživljen putem najdubljeg sjedinjenja sa Ocem. Međutim, poprilično više vrijedi ako ljudsko biće ima čežnju za Bogom bez da je pod pritiskom takvih formalnosti, pošto će se njemu biti lakše približiti Ocu. On će Mu se vjerno, poput djeteta, predati. On neće morati otkloniti onoliko prepreka koliko je krutih učenja i mističnih akcija ustanovljenih pred čovjekovim duhovnim okom, što na prvom mjestu stvara osjećaj udaljenosti od Boga, da Bog može biti dosegnut zaobilaznim putem... što nije lako prevladano, dok će, u stvari, iskrena misao i žudnja za Njime zemaljskom djetetu već dati blagoslov Njegovog blagonaklonog osjećaja. I pored toga, jedino će najunutarniji osjećaj umanjiti ili povećati odvojenost od Oca a ne izvanjske akcije kojima također može nedostajati osobnog osjećaja. AMEN

Bertha Dudde, 1814, 16 Veljače 1941

JAVNO CRKVENO SLUŽENJE... TRADICIJA

Javno služenje Bogu može zaista korespondirati sa Božjom voljom ako su svi ljudi istodobno potstaknuti dubokom željom da kontaktiraju Božanskog Gospodina i Spasitelja, i tako je svaka osoba također voljna služiti Bogu. Ali ljudi obično samo udovoljavaju običaju, navici, koja je bila očuvana generacijama, posljedično tome to je jedva jedvice iskrena potreba. Jedna akcija, koja bi ljudima stvarno trebala biti strahovito značajna, je postala rutina... Ljudi sebe samo intelektualno pripremaju za kontakt s Bogom, to jest, oni pokušavaju uzdignuti svoje misli k Njemu, a ipak njihovo srce ne mora biti umiješano. Kontakt s Bogom, međutim, treba doći iz srca. Ući u sjedinjenje sa Bogom je stanje koje u zemaljskom životu treba biti jedini čovjekov cilj, pošto je on onda probudio u sebi osjećaj pripadnosti Bogu, iz Kojeg je proizašao. On nikad nije bio odvojen od elementarne sile ali ju nije realizirao i tako se osjeća vrlo daleko udaljen od nje, dok će svjesno sjedinjenje sa Bogom premostiti prividno odvajanje i biće će sebe prepoznati kao vječno povezano sa svojim Stvoriteljem.

Kada se istinski vjernici okupe zbog javnog služenja njihove sjedinjene molitve će doseći Nebeskog Oca, i Bog će biti vrlo zadovoljan. Ali kada se ljudi sastanu zajedno bez duboke religiozne vjere i jedino zbog ispunjavanja tradicionalnih zahtjeva, njihove misli će često lutati a dubok doživljaj bliskosti sa Bogom ne dolazi u obzir. Ljudi će zasigurno uložiti trud da bi primili Riječ Božju, ali ovu će, također, čuti više sa ušima nego srcem i imat će duhovno

blagotvoran efekt jedino ako ju osoba nastoji primjeniti u praksi. Ali obično su ljudi zadovoljni sa ovim kratkim periodom javnog crkvenog služenja i vjeruju kako su ispunili svoju dužnost prisustvovanjem (**u crkvi**), to jest, time što su Boga javno priznali. **Ali Bog ne pridaje nikakve važnosti vanjskim djelima, On vrednuje težnju srca za Njime.** A težnja srca da bude sa Njime ne primjećuje vrijeme i formalnosti, ono će uspostaviti kontakt sa Njime kako i kad se osjeća potstaknuto na to. Ono će tražiti Boga zbog svoje unutarnje žudnje a ne kako bi svijetu pribavilo dokaz svoje vjere. I stoga je jedino važan iskren kontakt između ljudskog bića i njegovog Stvoritelja, a javna služba Bogu će biti skup potpuno pobožnih ljudi koji u svojim srcima imaju volju da bi se sjedinili s Njime. AMEN

Bertha Dudde, 4707, 7-8 Kolovoz 1949

TRADICIONALNA VJERA... FORMALNA VJERA... **OBMANJUJUĆA UČENJA**

Izuzetno je težak posao promjeniti ljudsku tradicionalnu vjeru, formalnu vjeru, u živu vjeru, pošto oni još ne razumiju (**što predstavlja**) riječ 'vjera'. Oni su (**tu**) riječ prihvatili tradicionalno bez da su svjesni njezinog stvarnog dubokog značenja i radije prijanjaju uz vanjske prakse/ceremonije i običaje nego uz srž koja sačinjava Kristovo učenje.

Oni su može biti zaista slušali sa svojim ušima sve što ima veze s Isusom Kristom Božanskim Iskupiteljem i to znanje su opisali sa riječju 'vjera'. Oni time jedino misle da tom znanju ne prigovaraju ili ga odbacuju kao nevjerovatnog. Ali niti su istraživali pojedinosti Kršćanskog učenja niti su uopće svjesni značenja djela Spasenja. Iz tog razloga se suzdržavaju formirati mišljenje o onome što su bili podučeni što je, međutim, nužno kako bi postigli živu vjeru, to jest, stekli unutarnje uvjerenje u svaku religijsku doktrinu.

Ali jedino živa vjera može voditi do vječnog života, pošto su svakojake vrste formalne vjere neodgovarajuće za transformaciju duše. A sve je formalna vjera sve dok osoba nije svladana dubokom žudnjom za čistom istinom. Pošto ga jedino ova žudnja potiče razmišljati o pruženom/saopćenom duhovnom znanju što je onda (po)praćeno sa unutarnjim uvjerenjem ili svjesnim odbijanjem ako to unutarnje uvjerenje, ili živu vjeru, ne može pronaći. I ovo izdvajanje pogrešnog od pravilnog se mora dogoditi. Greška/zabluda se mora odvojiti od istine jer inače ljudi ne mogu pronaći ispravan koncept o Bogu, Čija suština je

takvog savršenstva da sve što o Njemu svjedoči također mora biti savršeno. **Međutim, lažna učenja nikad neće otkriti Božju suštinu već će zauvijek odražavati iskrivljenu sliku Božju.**

Ali sve dok ljudi koji žele podučavati druge ljude... (8 Kolovoz 1949) sami ne znaju razliku između formalne i žive vjere, sve dok oni sami nisu stekli znanje o istini, upravo tako što su uz Božansku pomoć formirali (**vlastito**) mišljenje ostvarujući time živu vjeru, oni također neće prenijeti živu vjeru novajlijama/studentima. Ovo objašnjava zašto nebrojeni ljudi mogu sebe itekako nazivati religioznima a ipak su od toga daleko udaljeni... zašto je greška/zabluda široko rasprostranjena a za istinu postoji samo neznatan interes, zašto ljudska bića puno toga prihvaćaju kao istinu što bi, uz iskrenu volju, zasigurno prepoznali kao grešku/zabludu. Ali oni se drže tradicije, oni generacijama, ne razmišljajući i bez rezerve, nastavljaju prihvaćati ista iskrivljena učenja koja su ljudima inicijalno bila dana od strane Isusa Krista u njihovoj najčišćoj formi i koja su jedino postala zamračena i iskrivljena uslijed nedostatka vlastitog razmišljanja u ljudi i tako su skretanja/odstupanja bila zanemarivana. **Međutim, ljudi su postali obavezni bezuvjetno prihvatiti religijsku dogmu, tako da se nisu osjećali odgovornima i tako je njihova vjera postala rastuće nefleksibilna/nepopustljiva a mrtva vjera ne može rezultirati u duhovnom napretku.**

Pažnja ljudi treba biti skrenuta na njihovo beživotno stanje, i tako živa vjera treba biti neprestano propovijedana. **Oni moraju biti obaviješteni kako sebe ne mogu nazivati vjernicima sve dok jedino prihvaćaju tradicionalno usvojeno duhovno znanje bez da su ga učinili svojim vlastitim, i na taj način su ga sposobni podržati najdubljim uvjerenjem a ne samo svojim usnama, i da to također zahtjeva intelektualnu kontemplaciju.** Onda će veo pasti sa njihovih očiju, onda će srce i intelekt povremeno odbiti prihvatiti nešto, i jedino onda će istina biti nagovještana/obznanjena, što će onda čovjeka obradovati i pretvoriti ga u vjernog pristalicu. I onda će ljudsko biće biti sposobno aktivno vjerovati i sebe je oslobodilo od formalnosti, jedino onda njegova duša može sazrijeti i jedino onda on može biti pripadnik Crkve koju je Isus Krist utemeljio na Zemlji. AMEN

Bertha Dudde, br. 6967, 13 Studeni 1957

DUHOVNA PRISILA... PROTIV DOGMI I LJUDSKIH ZAPOVIJEDI

Vi ste u duhovnom ropstvu (ili 'duhovno porobljeni') sve dok vaši bližnji prisiljavaju vašu volju (= iznuđuju što trebate misliti), sve dok vam još nije dano/omogućeno pravo da donosite svoje vlastite slobodne odluke. Posljedično tome, Moja nakana za vas nikad ne može biti da budete pod prijetnjom vječne kazne ili da budete obavezni/prinučeni prihvatiti ili odbiti što vam je propisano/određeno (= ova Gospodinova objava se odnosi na 'pakete vjerovanja' koje dobije svaki novi član Rimokatoličke crkve i u čiji sadržaj on **OBAVEZNO** mora vjerovati = drugim riječima, U TOJ CRKVI ne postoji slobodna odluka da čovjek nešto iz tog 'paketa' prihvati jer se sa time slaže, a nešto pak ne jer se to kosi sa njegovim uvjerenjima ili njegovim **VLASTITIM** razumijevanjem istine!)... Vi bi trebali donijeti potpuno slobodnu odluku, pošto bi vaša slobodna volja trebala odlučiti, zato bi svaka pojedinačna osoba trebala donijeti svoju vlastitu odluku jer to odlučuje sudbinu duše nakon smrti. **Ja Osobno vas neću prisiljavati, niti sam vam dao ijednu zapovijed koja bi mogla ograničiti vašu slobodnu volju... Jer čak i Moja zapovijed ljubavi zahtjeva vašu slobodnu volju, pošto ljubav ne može biti natjerana (ili 'pošto se ljubav ne može prisiljavati' = to je protiv Božanskog Reda Božanske Ljubavi!), što bi trebalo biti očigledno svakoj osobi. Ali jedino ljubav će razviti znanje o istini... I zato vi ljudi ne možete imati koristi kada je označeno/određeno (u) što trebate vjerovati, što trebate prihvatiti kao istinu...** jer jedino osoba koja živi sa ljubavlju će biti sposobna (pr)ocijeniti/utvrditi da li će doktrine koje su vam dane korespondirati sa istinom... I tu (pr)ocjenu je svaka osoba sama obavezna poduzeti, ona ne smije biti spriječena u tome zabranom ili zapovjedu... Jer potonje je 'duhovna prisila'. **Posljedica takve prisile je da ljudi žive po raznovrsnim lažnim (= u krivu stranu zavodećim) učenjima i neće se osobno potruditi pronaći svoj put iz straha od prijeteće 'kazne'.**

Svako ljudsko biće ima pravo na svoju slobodu mišljenja, i jedino njegova vlastita (pr)ocjena (ili 'ono što je on sam pronašao/otkrio/zaključio i prihvatio u slobodnoj volji') može rezultirati u sreći. Svaki dogmatski skup smjernica, bez obzira da li je (njegov sadržaj) istinit ili ne, je duhovna prisila (ili

‘duhovno prisiljavanje’). Ja vama ljudima neprestano nudim čistu istinu ali vas ne prisiljavam prihvatiti je... baš zbog toga što bi vi trebali donijeti vašu vlastitu slobodnu odluku za vrijeme vašeg zemaljskog života. A prisilne mjere su uvijek priznavanje slabosti, nemoći/nesposobnosti da se ljude natjera ostvariti cilj putem drugih sredstava.

Svatko tko Mi iskreno želi služiti (= na pravi način) bi trebao, sa puno ljubavi, pokušati privući ljudsku pažnju na dobrobit ispravnog razmišljanja i djelovanja. Opet i iznova bi im on trebao propovijedati Moje Evandjelje ljubavi, on bi na njih trebao urgirati da se vladaju u skladu sa ljubavlju ali bi se trebao suzdržati od svih prisiljavajućih mjera. On može tražiti od svojih bližnjih da opetovano slušaju objavu Božanske Riječi... on ih treba podsjetiti da to (u)čine dobronamjerno, ali on ih ne bi na to trebao prisiljavati pod prijetnjom Božanske kazne ili koristiti zapovijedi da bi ih prisiljavao... jer to nije u skladu sa Mojom voljom. **Iz tog razloga se Ja ne mogu složiti sa crkvenim/duhovnim zakonima koje su odredili/donijeli ljudi koji svi samo tjeraju na izvršavanje obaveze ali često narušavaju/potkapaju voljno posvećivanje Meni...** I Ja još manje mogu odobriti/priznati zabranu ispitivanja/razgledavanja literature drugih teoloških škola mišljenja... Pošto bi svakoj osobi također trebalo dozvoliti da razmatra/uzme u obzir svoju istinu, i ona će to također biti u stanju ako je iskrena u svojoj žudnji za istinom i traži/pita Mene za podršku/pomoć...

Sloboda mišljenja i slobodna volja su odlučujući za čovjekov uspješan zemaljski život, jer Ja jedino cijenim rezultate slobodne volje, dok sve što je bilo nametnuto/uvvedeno kao obaveza ili ispunjenje zapovijedi ne vrijedi ništa pred Mojim očima. Svatko tko se trudi živjeti život ljubavi će također jasno prepoznati da je jedino ljubav odlučujući činbenik da bi ljudsko biće živjelo u istini... Onda će on također shvatiti da su sve zapovijedi postale bezvrijedne i ništavne pošto će blagonaklona/ljubavlju ispunjena osoba sama od sebe djelovati u skladu sa Mojom voljom. On će također znati da se svaka osoba mora sama sa sobom boriti tako da bi bila sposobna donijeti odluku baziranu na slobodnoj volji. Jer jedino ljubav je veza sa Mnom, Koji sam Ljubav Osobno, i čim on hoda zemaljskom stazom sa Mnom, zahvaljujući svom životu ljubavi, njegova volja je također usmjerena tako da više neće trebati nikakve ljudske zapovijedi... Što se Mene tiče vi ste uvijek slobodni... ali Moj neprijatelj (= Sotona) će vas snažno pokušati zadobiti za sebe. I pošto vas je on sâm nesposoban prisiliti on će to pokušati ostvariti kroz ljude koji mu pripadaju... **Prema tome odbacite svu prisilu jer ona je uvijek obilježje onog koji vas namjerava iskvariti.** AMEN

DOGMA

Ako je čovjek iz/pripadnik određene teološke škole mišljenja uveden/upoznat sa drugom, ako mu je ponuđena informacija koja osporava/proturječi njegovom znanju, to nije duhovni prekršaj (ili 'duhovno nasilje') sve dok je on sposoban prihvatiti ili odbiti ju u svojoj vlastitoj slobodnoj volji. Međutim, ako je prisiljen na prihvaćanje putem zakona, ako je postavljen u kažnjivo stanje, to jest ako su, pod prijetnjom kazne, njegovo razmišljanje i djelovanje postali ograničeni, onda je to prekršaj/nasilje koje nikad ne može imati dobre posljedice za njegovu dušu. Prema tome, Moja Riječ bi se uvijek trebala propovijedati, ali nikad na silu nametati ljudima. Iz tog razloga je prenošenje/emisija čiste istine odgore djelo najčišće slobode volje koja uvijek dozvoljava neprosvijetljenoj osobi, ako je slušateljeva volja odbacivanja/odbijanja snažnija, mogućnost gledanja na nju kao na ljudsku tvorevinu. Svako ljudsko biće je sposobno prepoznati Božanski izvor ako je iskreno zainteresirano za čistu istinu i neprestan napredak svoje duše. U tom slučaju će mu s Moje strane također zasigurno biti dana sposobnost da prepozna istinu kao takvu, jer Moja je volja da misli ljudskog bića trebaju biti unutar kraljevstva istine i Ja ću mu osigurati svaku mogućnost da prepozna što je ispravno.

Ali Ja, Mene što se tiče, nikad neću nasilno utjecati na čovjekovu volju, prema tome Ja također ne odobravam to što su ljudi od strane drugih ljudi duhovno prisiljeni (= što im se nameće što MORAJU vjerovati) posredstvom učenja koja, u obliku dogme, obavezuju njihovo prihvaćanje ili su inače oni smatrani grešnicima. Ljudsko biće mora biti odgovorno za svaki prekršaj protiv Moje zapovijedi ljubavi ali ga Ja nikad neću kriviti ako ga njegov unutarnji osjećaj spriječava prihvatiti religijsku doktrinu, čak ako ona i korespondira sa istinom. Čak ni onda on sebe i dalje neće opteretiti sa grijehom, njegova žudnja za istinom još nije dovoljno duboka da mu dozvoli prepoznati istinu kao takvu. **Međutim, prihvaćanje religijske dogme bez temeljnog proučavanja i unutarnjeg uvjerenja je potpuno bezvrijedno za razvoj duše. Dogma je uvijek nepovoljna za dušu pošto je čovjek bio spriječen formirati mišljenje o religijskoj doktrini, pa ipak bez dubokog razmišljanja se nikad ne može steći vjersko uvjerenje.**

Ljudi zasigurno trebaju vođe ako sami od sebe ne teže ka produhovljavanju svoje duše; unatoč tome, mudri vodiči bi jedino trebali naučavati i na taj način pokušati stimulirati srce i intelekt pošto se povezanost sa Mnom, sa duhovnim

kraljevstvom, mora ostvariti od strane svake osobe ponaosob. I staza do ovog cilja treba biti ukazana od strane Mojih predstavnika na Zemlji posredstvom širenja Moje Riječi. Oni bi uvijek trebali dozvoliti Meni da govorim i nikad ne dodavati svoje vlastite riječi, određivati zapovijedi ili uvoditi/nametati obaveze ljudima kao da je to zahtjevano s Moje strane... Ja dozvoljavam svakom čovjeku da zadrži svoju slobodu, i Ja sam jedino zainteresiran za neprekinuto/neprestano transmitiranje i širenje istine (ili 'Moja briga je jedino neprekinuto/neprestano transmitiranje i širenje istine'). Svatko tko ju traži traži Mene i, zaista, Ja ću dozvoliti da Me on pronade; ali svatko tko iskreno ne teži za istinom neće izvući nikakve dobrobiti niti od prihvatanja religijskih doktrina, koje su mu predstavljene kao dogma i prema tome on vjeruje da ih ne smije odbaciti/odbiti.

Svako dogmatsko poučavanje/instrukcija je ograničavanje slobode volje koju sam Ja dodijelio ljudima, otud je to duhovni prekršaj/duhovno nasilje koje ne korespondira sa Mojom voljom i protiv kojeg bi se Moji predstavnici na Zemlji trebali boriti u Moje ime. I Ja ću blagosloviti svakog (do)nositelja istine, Ja ću mu dati mogućnost da (pro)širi istinu čak ako se ona susretne sa protivljenjem. Pa ipak, svatko tko ozbiljno želi će ju prepoznati i postati obazriv, i Ja ću mu pomoći, Ja ću (pr)osvijetliti njegov duh i blagosloviti njegovu volju. AMEN

Bertha Dudde, br. 3329, 13 Studenog 1944

OSOBNNA ODGOVORNOST... DOGMA

Svaki čovjek je osobno odgovoran za svoju dušu, i prema tome on sebe mora opravdati za svako loše/pokvareno/poročno/neispravno djelo baš kao i za svako izostavljanje/propuštanje dobrog djela (= čovjek pred Bogom neće odgovarati samo za ono loše što je napravio, već također i za svako dobro koje nije napravio a mogao je, jer kako kaže apostol, 'Znati dakle dobro činiti, a ne činiti - grijeh je.' Jakovljeva 4:17). On za svoju krivnju/grijeh ne može kriviti druge ljude niti mu drugi ljudi mogu kompenzirati/nadoknaditi tu krivnju, već on sam osobno mora napraviti poboljšanja (ili 'is/po-pravke') na Zemlji ili u onostranom. I isto tako, on jedini je sposoban podići/popraviti svoje stanje zrelosti, ono mu ne može biti dano kao dar, već se mora potruditi da živi svoj život u skladu sa Božjom voljom. Stoga on osobno/sam treba prihvatiti brigu za spasenje svoje duše, pošto ga ni jedno drugo ljudsko biće toga ne može osloboditi. **Naknadno, on sebe također mora informirati o**

Božjoj volji i prihvatiti Njegovu Riječ, koja mu otkriva Božansku volju. I on onda treba dozvoliti/omogućiti Božjoj Riječi da postane djelotvorna (ili 'da stupi na snagu') u njemu. On prema tome ne bi trebao slijepo vjerovati (u ono) što mu ljudi žele predstaviti već to najprije treba USPOREDITI sa Božjom Riječju, i jedino ako to U POTPUNOSTI KORESPONDIRA sa potonjom on sebe može podrediti tom utjecaju.

Ako je čovjek odgovoran za sebe on je također odgovoran i za svoje vlastite mentalne koncepte/ideje. Posljedično on je obavezan temeljno proučiti što god mu je ponuđeno, pošto je baš to ono za što će odgovarati. On sebe ne može opravdati da su mu bile ponuđene greške i da na taj način nije bio u stanju pronaći istinu, već on mora uložiti vlastiti napor da bi otkrio istinu, koja će mu također biti ponuđena ako on za nju pita (ili 'ako ju zatraži'). Pošto će ga Bog prozvati na odgovornost jednog dana On će mu najprije dati svaku mogućnost da bude sposoban prepoznati i živjeti u skladu sa onim što je ispravno. Međutim, kada se čovjek oslanja na ono što mu je dano od strane drugih ljudi on zaobilazi svu osobnu odgovornost, on ju pokušava istovariti na drugu osobu koja ga je educirala. Ipak Bog mu je dao intelekt i dar razmišljanja, i koristeći taj dar on može odabrati za sebe što je ispravno i što Bog želi i djelovati sa time u skladu, posljedično on također (za to) može biti odgovoran (= on za to pred Bogom može polagati račun).

Zbog toga, školski preneseno duhovno gradivo/znanje, time dakle i učenja koja čovjek školski prihvaća, ne mogu biti dovoljna za potpunu spoznaju Božje volje, sve dok se vlastitim razmišljanjem o tome u čovjeku ne probudi i uzdigne osjećaj odgovornosti... A pri ozbiljnoj refleksiji će ljudsko biće shvatiti koja učenja su ljudima bila dana od strane Boga a koja učenja su im (= tim Božjim učenjima) bila dodana od strane ljudi. Stoga, sa ciljem da u budućnosti bude odgovoran, čovjek se najprije treba pozabaviti sa primljenim znanjem i čineći tako, pod uvjetom da on ima žudnju za istinom, će on također biti u stanju razlikovati između istine i laži... S obzirom na to da će dogmatsko učenje ugušiti u njemu njegov osjećaj odgovornosti, ono će ga zaista morati ugušiti, pošto će vjera u njega (= to dogmatsko učenje) ili ispunjenje onog što se potražuje postati čisto mehanička stvar i osoba se više ne osjeća odgovornom za ono što vjeruje kako savjesno/pošteno čini. Jer što god ona čini je sa njezine strane učinjeno sa određenom količinom obaveze pošto je to od nje zahtjevano... To nije djelo slobodne volje, iako je ona (= osoba) također sposobna odbiti ili ignorirati zahtjev, ali unutarnji poriv nedostaje koji bi trebao biti razlog za svaku akciju, za sve što Bog zahtjeva od ljudi.

Čovjek bi trebao biti svjestan činjenice da Bog jedino cijeni što on čini za ljubav (ili 'u ime ljubavi'), da bi njegovo razmišljanje i akcije trebali stoga jedino biti vođeni ljubavlju i da je svaki nedostatak ljubavi grijeh protiv Boga, Koji je ljubav Osobno, i da ljudsko biće mora za to biti odgovorno. Prema tome, što god mu je naređeno učiniti, što god je on obavezan učiniti, negira slobodnu misao i akciju. I ljudsko biće u stvarnosti jedino polaže račun svijetu, tj. onima koji su mu nametnuli obavezu. Iz tog razloga duša ne može izvući veliku dobrobit ako ljudsko biće ne djeluje i ne misli iz unutra. **Posljedično tome, pošto ni jedna osoba nikad ne može preuzeti odgovornost za dušu druge osobe već ljudsko biće to mora prihvatiti za sebe, on je također obavezan pomno ispitati/istražiti da li se njegove misli ili akcije podudaraju sa Božjom voljom, i prema tome on mora (po)zna(vati) Božju volju, koja mu je dodijeljena/otkrivena kroz Božju Riječ. I stoga Božja Riječ mora biti temelj a ne ljudska tumačenja i dodaci; i sa ciljem da to ispita, sa ciljem da jednog dana bude odgovoran, nužna je duboka veza sa Bogom, Koji će onda mentalno otkriti Svoju volju osobi koja ima žudnju za istinom.** AMEN

Bertha Dudde, br. 2412, 16 Srpnja 1942

DUHOVNA PRISILA... LJUDSKE ZAPOVIJEDI... BORBA SA KRISTOVIM UČENJEM LJUBAVI

Svu/svaku duhovnu prisilu (= ovo se odnosi na dogme!) treba osuditi pošto akcija/aktivnost ljudskog bića koja rezultira iz nje ne može biti cijenjena/vrednovana od strane Boga. Jedino potpuna sloboda volje određuje/odlučuje vrijednost ljudskih akcija/aktivnosti. Prema tome oni trebaju biti obaviješteni o Kristovom učenju, ali ih se ne smije oba(vezom)-vezati (= prisiliti) da vode određeni način života kao rezultat pravila i propisa/naređenja, kojeg će se oni onda poslušno i habitualno pridržavati. Ljudi zasigurno trebaju biti odgojeni/poučeni ispravnom razmišljanju i ponašanju, ali njima uvijek jedino treba biti ukazana pravednost ili nepravednost njihovih akcija (ili 'njima jedino uvijek treba ukazati što je dobro a što loše u njihovim djelima'). Treba im savjetovati da prakticiraju ljubav ali oni nikad ne bi trebali biti natjerani/potsticani/podbadani na (te) akcije uz pomoć pravila koja nisu u skladu (ili 'združena') sa njihovom unutarnjom voljom. **Jedino se zapovijed ljubavi treba vršiti i prema tome također podučavati... jer svatko tko ispuni/izvrši zapovijed ljubavi oblikuje svoje srce tako da će ono samo od sebe htjeti vršiti one stvari koje**

korespondiraju sa Božjom voljom. Međutim, zapovijedi koje obavezuju/prisiljavaju čovjeka da se u svom životu ponaša (ili 'da uredi svoj život') na određeni način, čak ako i neuspjeh u njihovom izvršavanju ne demonstrira bezosjećajnost prema drugim ljudima, nisu dane od strane Boga, tj. one su izvan Kristovog učenja, pošto ovo učenje jedino propovijeda ljubav koja, međutim, nema za cilj ostvariti ispunjenje Božanskih zapovijedi uz pomoć izvanjske sile.

Ljudsko biće mora biti u mogućnosti sebe oblikovati u najvećoj slobodi volje ako će ova transformacija razmišljanja vrijediti za vječnost. Međutim, sloboda volje je ograničena čim se zahtjeva poslušna/podložna/pokorna transformacija. Svako dobro djelo koje ne proizlazi iz srca, tj. koje nije ostvareno uz pomoć unutarnjeg poriva/podstreka da se vrši djelo ljubavi, će jedino biti cijenjeno/vrednovano kao ono što je u stvarnosti... jedna implementacija/sprovođenje obaveze bez topline srca. I postoji velika opasnost da će ljudsko biće premalo pažnje obraćati na sebe, na svoje misli i akcije, pošto on vjeruje da je učinio sve što je trebao učiniti na Zemlji, i ovo vjerovanje ima svoje temelje u zapovijedima koje su ljudi dodali Kristovom učenju. **Jedino Božansko učenje ljubavi treba biti shvaćeno kao Kristovo učenje, ali nikad od ljudi određene zapovijedi koje za svoj cilj imaju ostvariti nešto drugo osim upravo/samo istinskih akcija ljubavi...**

Gdje se podučava ljubav, ljubav također treba biti i prakticirana, a akcije ljubavi trebaju biti shvaćene kao sve ono što je od dobiti za druge ljude. Tako se od ljudskog bića jedino očekuje da čini dobro svojem bližnjemu, i prema tome Božansko učenje ljubavi će od ljudi jedino očekivati ispunjenje onih zahtjeva koji štite njihove bližje od povrede ili koji im donose dobit. **Kada ljudsko biće uzme u obzir dobit svojeg bližnjega on živi unutar ljubavi, pošto ga ona potstiče da pomogne drugim ljudima. Ovo je istinska aktivnost ljubavi koju od ljudi zahtjeva Bog i koju je Isus Krist neprestano prakticirao na Zemlji. Međutim, ako se od ljudi zahtjeva da čine nešto, čak ako i neuspjeh/pogreška u udovoljavanju na nikoji način ne šteti ili povređuje druge ljude, onda je to zbog zakona koje su odredili ljudi koji ne trebaju biti pobrkani sa Kristovim učenjem.**

Ipak, postoji velika opasnost da će zapovijed ljubavi biti ignorirana i da će se prednost davati ovim od strane ljudi dodanim zapovijedima i da smisao/vrijednost Kristovog učenja ljubavi neće biti prepoznat(a), o čemu svjedoči činjenica da čovječanstvo, neupućeno u njegovu istinsku vrijednost, želi u potpunosti zamijeniti Kristovo učenje ljubavi... Pošto ono više pažnje pridaje zapovijedima koje više ili manje porobljavaju ljudsko biće zato što one

za njega predstavljaju duhovnu prisilu. Ovo smeta svijetu (ili 'ovime je svijet uvrijeđen/pogođen') i sada se namjerava boriti protiv i zamijeniti sve, uključujući čisto Kristovo učenje, koje jedino propovijeda ljubav. Sve što je od strane ljudi bilo dodano Božanskom učenju ljubavi je bilo učinjeno jedino da bi se u čisto Kristovo učenje ubacila greška/zabluda, pošto je to (dodano) odstupanje od onog što je Isus Krist ostavio ljudima kao Njegovo Djelo. Međutim, jedino što je od Božje volje će ostati... ali ljudsko djelo će proći. AMEN

Berthi Dudde, br. 4993, 2 Studenog 1950

DUHOVNA PRISILA... DOGMA

Najveća opasnost za ljudsko biće je duhovna prisila koja spriječava pre/raspoznavanje (ili 'priznavanje') i slobodnu odluku njegovog (dobro)voljnog usmjerenja. Svaki čovjek je pojedinačno biće koje sebe mora usavršiti i, prema tome, svatko je odgovoran za svoj vlastiti način života o čemu ovisi ostvarenje stupnja savršenstva. Stoga svatko mora donijeti slobodnu odluku i dati Mi svjedočanstvo o svojoj volji. **Ja zahtijevam ovo svjedočanstvo i ne slažem se da bi jedna osoba trebala reći svojim bližnjim ljudskim bićima na koji način trebaju razmišljati, željeti ili djelovati.** Sloboda volje ne smije biti povrijeđena, ali ona je povrijeđena kada je cilj čovjekove volje određen zakonom i od njega se traži ili putem obećanja ili prijetnjama da se kreće jedino u određenom pravcu... Ja nikad neću prihvatiti takvu prisilu iako joj se Ja neću otvoreno suprotstaviti tako da i Sam ne koristim prisilu.

Ljudsko biće je misaona individua koja je od Mene primila sposobnost slobodne volje i razmišljanja čisto u svrhu donošenja odluke za vrijeme posljednjeg stadija njegova duhovnog razvoja na Zemlji, u skladu sa čime će on onda biti nagrađen u vječnosti. Zaista je dobro i u skladu sa Mojom voljom kada čovjek obavijesti svoja bližnja ljudska bića o posljedicama korištenja njihove volje na ispravan ili pogrešan način. Također je Moja volja kada su svakojaka razjašnjenja dana u svezi njegova odnosa sa Stvoriteljem. Međutim, dobro poučavanje/instrukcija u svezi Božanske doktrine ljubavi i važnost prakticiranja nesebične ljubavi prema bližnjemu je sasvim dovoljno. Ali sve to treba biti učinjeno bez prisile... Ljudsko biće treba biti educirano ali nikad prisiljeno na prihvaćanje doktrine pošto ono treba iskoristiti svoj vlastiti sud/prosudbu i sklonost pri usmjeravanju svoje volje.

Ja sam ljudskom biću dao slobodnu volju ali ako mu je vi oduzmete vi ćete koristiti vašu vlastitu volju na pogrešan način, iako ćete vjerovati da radite za Mene u Moje ime. Ja nikad nisam dao Mojim učenicima zadatak da šire Moje učenje putem religijske prisile pošto silom nametnuta vjera ne bi doprinosila višem duševnom razvoju. Ja sam uvijek jedino zahtijevao od ljudi da vjeruju u Mene kao najuzvišenije savršeno Biće, Ja jedino uvijek zahtijevam od ljudi vjerovanje u Moju svemoć, mudrost i ljubav i njezinu snagu... Jer ako vjerujete u ovo vi sami ćete iskusiti snagu ljubavi i automatski ćete prepoznati sve drugo što trebate vjerovati, pošto ćete onda biti istinski poučeni Mojim duhom unutar vas. Međutim, silom nametnuta vjera vas neće dovesti do savršenstva. Prisilna vjera će rijetko oživjeti, i Ja ne mogu gledati na prisilnu vjeru kao na odluku slobodne volje pošto vaša volja još nije postala aktivna, umjesto toga vi ćete priznati/potvrditi školu mišljenja kao rezultat vaše edukacije bez da ste ju pravilno procijenili glede njezine vrijednosti ili bezvrijednosti.

Ja želim da vjerujete kako blaženstvo možete postići jedino kroz ljubav... ali vi sami morate postići ovo vjerovanje; vi zasigurno možete prihvatiti učenje o tome ali onda ćete najprije morati prakticirati ljubav sa ciljem da bi postigli sigurnost da je ljubav duhovna snaga, i jedino ova unutarnja sigurnost je sigurna vjera koja je životodajna pošto je bila dobrovoljno postignuta. **Sva prisila je znak nesavršenstva pošto povređuje slobodu koja je izvorno bila obilježje ljudskog bića i koju ono mora ponovno steći sa ciljem da postane blaženo. Kako se prisilne mjere koje ljude lišavaju duhovne slobode mogu smatrati sukladnima sa Mojom voljom... ako je osoba u stvari obavezna vjerovati nešto što, onoliko koliko se to Mene tiče, potrebuje apsolutno slobodnu odluku i prihvaćanje?**

Kao vrhovni Zakonodavac Ja ljudima nisam dao ni jednu drugu zapovijed osim onu od ljubavi, koja također uključuje Deset Mojsijevih Zapovijedi, ali koja će jedino biti ispunjena ako je ljubav dobrovoljno prakticirana, inače bi svjedočila protiv Mene ili bi u pitanje dovodila slobodnu volju ljudskog bića. **Međutim, ljudi pretpostavljaju kako mogu ustanoviti zakone bez da za to imaju ovlaštenja. Tako oni povređuju čovjekovu slobodnu volju... Svaki zakon je prisila, a svaka vrsta prisile je protiv Moje volje. Čim čovjek više nema slobodu razmišljanja, čim je on prisiljen vjerovati u doktrinu, njegov zemaljski test volje završava, jer on mora donijeti svoju vlastitu odluku a ne iznuđenu/nametnutu. A svaka dogmatska doktrina je prisila, bez obzira da li je istinita ili ne.**

Svaka dogma je narušavanje slobodne volje... koja neće biti slobodna u vrijeme duhovne odluke, pošto mu je odluka već bila diktirana i može se

zaobići jedino počinjavanjem grijeha. Ja sam svakom ljudskom biću dao pravo slobodnog izbora; Ja samo zahtjevam da on treba ozbiljno razmotriti što se od njega traži vjerovati. Ako, unatoč ozbiljnom promišljanju/rasuđivanju, on to ne može prihvatiti sa punim uvjerenjem, Ja to neću smatrati grijehom; međutim, on će počiniti grijeh ako potvrdi/prizna doktrinu sa svojim usnama bez da je (za)pitao svoje srce. Svaka osoba je odgovorna za sebe, i drsko/uobraženo je kada jedna osoba namjerava odlučiti vjeru tisuća sa instrukcijom koja se uvijek mora smatrati dogmatskom doktrinom.

Sve što narušava slobodnu volju ljudskog bića nikad ne može dobiti Moju podršku, pošto čak ni Ja Osobno ne određujem/ograničavam ljudsko prihvaćanje istine ako to njihova vlastita volja ne želi. Ja ću zasigurno nastaviti podučavati ljude i transmitirati im čistu istinu, ali svatko je slobodan prihvatiti ju ili odbiti. **I tako bi vi trebali jednostavno naučavati vaše bližnje sa ljubavlju ali im dozvoliti duhovnu slobodu za njihovu odluku, jer silom nametnuta vjera nema vrijednosti preda Mnom.** AMEN

Bertha Dudde, br. 6813, 23 Travnja 1957

ISPUNJAVANJE ZAPOVIJEDI KOJE SU ODREDILI/DONIJELE LJUDI NEĆE ZAMIJENITI DJELA LJUBAVI

Vi ljudi trebate razumjeti da nema zamjene za akcije ljubavi (= da se djela ljubavi ne mogu nadomjestiti s nečim drugim), da nećete biti u mogućnosti ostvariti vječno blaženstvo putem drugih sredstava sve dok ignorirate (ili 'se oglašujete o') Moje zapovijedi ljubavi, sve dok ne djelujete uz pomoć nesebične ljubavi prema vašem bližnjem. Štogod drugo vam je preporučeno, osim ove aktivne ljubavi, kao blagotvorno ili da obećava sreću, je beskorisno i neće vas voditi ni jedan korak prema vašem savršenstvu. A bit će vam ponuđeno puno što će navodno rezultirati u sreći... Tako vi često ignorirate/potcjenjujete jedini koristan/blagotvoran način do blaženstva. **Ja od vas ljudskih bića ne zahtjevam ništa osim da se pridržavate/vršite Moje zapovijedi ljubavi... Ja vam nisam dao ni jedne druge zapovijedi osim onih koje jedino uvijek iziskivaju vašu ljubav prema vašem bližnjem, Ja sam jedino propovijedao one usmjeravajuće principe čija je namisao bila poboljšati vezu između vas i vaših bližnjih ljudskih bića, pošto sam Ja želio zapaliti ljubav u vama koja vam je nedostajala a što je uzrokovalo vašu kukavnu/mizernu situaciju.** I tako se Moja neprestana briga

jednostavno odnosi na povećanje/umnažanje vaše volje da ljubite, jer sposobnost ljubavi je inherentna u svima vama ali vaša volja da ju sprovedete u djelo je izuzetno slaba/siromašna. **Posljedično tome, jedino čovjek koji će, poput Mene, jednostavno propovijedati ljubav može biti Moj istinski predstavnik na Zemlji, jer on jedini će ukazati ljudima ispravan put koji vodi do Mene, do blaženstva.**

Vi međutim ne bi trebali vjerovati kako možete zamijeniti vaša djela ljubavi sa drugim akcijama ili običajima; vi ne bi trebali vjerovati kako ću Ja biti zadovoljan sa vršenjem zapovijedi koje Ja nisam donio/odredio i čije sprovođenje bez ljubavi je potpuno beskorisno. Vi nećete primiti nikakve ‘blagoslove’ za to pošto Ja neću obratiti pažnju na (= primjetiti) takve akcije i običaje niti će oni spasiti duše, jer ovi su samo ljudska obećanja koja Ja nikad neću biti u mogućnosti potvrditi/odobriti. Jedino ljubav će vas spasiti od povratka/regresije u bezdan, jedino ljubav će vas voditi do savršenstva, a ljubav će sebe uvijek izraziti sa akcijama, jer ljubav će osobu iznutra tjerati da djeluje unutar Božanskog reda.

Ali vi ljudi ste zahvaćeni određenom količinom ravnodušnosti u svezi Mojih zapovijedi ljubavi pošto ste bili uvedeni u pogrešno razmišljanje... Pošto ste bili natjerani da se pridržavate crkvenih/svećeničkih (= papinskih) zapovijedi koje su ljudi dodali Mojim zapovijedima kao njihovo vlastito djelo... Vi sada sa strahom pokušavate izvršiti te crkvene/svećeničke (= papinske) zapovijedi, ali rijetko ili nikad ne obraćate pažnju na Moje zahtjeve a ipak vjerujete da živite pravedan i Kršćanski život. To je ozbiljna greška koja je na svijet također bila donešena Mojim neprijateljem/protivnikom (= Sotonom)... Jer jedina svrha vašeg zemaljskog života je zapaliti ljubav i pustiti ju da se rasplamsa u najblistavije svjetlo pošto to označava sjedinjenje sa Mnom od Kojeg ste se jednom odvojili. Međutim, jedino ljubav će biti u stanju postići ovo sjedinjenje, a ne sredstva koja su vam bila dana kao ‘zapovijedi’ za postizavanje vječnog života, takva poput formalnih molitvi, djelomičnog oprostjenja grijeha (= i ovo kao i sve ostalo u ovoj objavi se odnosi na Rimokatoličku crkvu), akcije i darovanje blagoslova koji su poznati kao ‘sakramenti’, na koje se mora gledati jedino kao na ceremonije/obrede i formalnosti i neće vam omogućiti nikakav duhovni uspjeh, niti na zemlji niti u onostranom kraljevstvu.

Moj neprijatelj/protivnik (= Sotona) je pokušao spriječiti ono što će izvršavanje Mojih zapovijedi ljubavi postići putem skretanja ljudske pažnje od njih (= Zapovijedi ljubavi) s izvanjskim formalnostima i lažnim učenjima i

predstavljajući njegove aranžmane kao njihov prioritet... Jer on je znao da će pronaći puno žrtava, pošto je ljubav zahtjevala od ljudi da se potrude a oni nisu rado voljni žrtvovati se. **Prema tome, opet i iznova ljubav treba biti naglašena kao prva i najvažnija, opet i iznova Ja moram podsjetiti ljude na Moje zapovijedi ljubavi prema Bogu i drugim ljudima, opet i iznova ih moram podučiti da je sve drugo beskorisno bez ljubavi i da akcije ljubavi ne mogu biti zamijenjene ničim drugim...** Ali ovo učenje se ne uzima ozbiljno, ljudi preferiraju slijediti takve ljudski nadodane zapovijedi voljnije/pripravnije pošto Moj neprijatelj još ima veliki utjecaj nad takvim ljudima i pokušava spriječiti njihov povratak k Meni na sve načine (ili ‚putem svih sredstava‘). **I pored toga, Moje učenje ljubavi, koje Sam propovijedao na Zemlji, je poznato ljudima i svatko sa iskrenom težnjom će ga također prepoznati kao prioritet i neće biti zadovoljan sa beznačajnim/besmislenim izvanjskim pojavnostima/nastupima, sa svime što nije bilo začeto (ili ‚što svoj izvor/svoje porijeklo nije imalo‘) u Meni.**
AMEN

Dogma o nepogrešivosti poglavara Rimske Crkve

Bertha Dudde, br 1482, 20 Lipanj 1940

OPRAŠTANJE GRIJEHA... APSOLUTNA POUZDANOST POGLAVARA RIMOKATOLIČKE CRKVE... RUTINSKE AKCIJE

Navodnim činom opraštanja grijeha se samo simbolizira/predstavlja ono što je Gospodin naučavao na Zemlji (= taj čin je samo simbol onog što je Gospodin naučavao na Zemlji). **Ni u kojem slučaju nije nužno ispuniti formalnost pošto opraštanje grijeha u potpunosti ovisi o tome ka/koli-ko se čovjek osjeća krivim pred Bogom i o tome da on to prizna pred Njime u iskrenoj molitvi apelirajući za Njegovu milost i opraštanje od svoje krivnje. Formalnost je još jednom opasnost za dušu pošto će jedan čin biti automatiziran koji je, ili bi trebao biti, previše intiman da bi se učinio izvanjski prepoznatljiv.** Čin javnog priznavanja grijeha može voditi do površnosti, do te mjere da osoba više ili manje slijedi rutinski čin bez da je ta/toli-ko iznutra ujedinjena sa Bogom da osjeća potrebu priznati Mu svoju krivnju grijeha. Sve što činite zbog spasenja vaše duše treba biti živo, a

ceremonija poput te može lako rezultirati u beživotnom činu pošto nisu svi ljudi istovremeno (= ovo se odnosi na specifično određeno vrijeme kada se grijesi moraju ispovijedati, o čemu isto tako niže) ispunjeni sa Bogom kako bi Mu sebe otkrili u svim njihovim slabostima i krivnji grijeha. Ali to je preduvjet za opraštanje grijeha, sva vanjska djela su samo simboli onog (ili 'samo predstavljaju ono') što korespondira Božjoj volji ali ne (i) ostvarenje Božanske volje.

Kada vam duh Božji privuče/skrene pažnju na opasnost u koju se(be) postavljate, vi mu se ne bi trebali suprotstavljati već bi sa cijelim svojim srcem trebali biti zahvalni vašem nebeskom Ocu na ispravnom (ruko)vođenju, pošto gubite jako puno snage ispunjavajući vanjske formalnosti, koju bi trebali iskoristiti za vaš unutarnji napredak. Iskrena misao pre/o-dane ljubavi će vam donijeti beskrajno više blagoslova nego gorljivo ispunjavanje crkvenih zapovijedi, koje su bile dane ljudima bez Božjeg odobravanja. Predstavnici ovih učenja su se još jednom sklonili (ili 'još jednom su pribjegli') iza od strane ljudi razvijene doktrine o apsolutnoj pouzdanosti poglavara Crkve u vezi s duhovnim zakonima.

Sve što je ljudima dano od gore je najčišća istina; međutim, kroz Njegove objave odgore, Bog jedino izražava Svoju volju ali On nikad neće htjeti kontrolirati ili koristiti prisilne mjere kako bi ljude učinio poslušnima. Jer to bi potpuno proturječilo zakonu o dobrovoljnom izbjavljenju bića koji potjekao iz Božanske ljubavi i mudrosti. Zapovijedi koje su proglasili ljudi su uplitanje u Božanske odredbe... zapovijedi koje prisiljavaju ljude na izvršavanje akcija, iako je službeno njihova vlastita volja preduvjet, od strane Boga nikad neće biti smatrane ispravnim. **Volja ljudskog bića ne može rutinski sprovesti svoju aktivnost, u tom slučaju više nije slobodna nego je već zavezana od strane volje osobe koja, kao rezultat takvih zapovijedi, dodjeljuje ljudima specifično vrijeme za vršenje njihove dužnosti.**

Ovo je ogromna ljudska pogreška/zabluda koja prijete uništiti/prigušiti razvijajuće osjetljivo/nježno/delikatno sjeme unutrašnje čežnje za Bogom, osim ako blagonaklone akcije ljudskog bića ne postanu posebice dinamične i duhovno prosvjetljenje učini da on iznenada shvati istinsku Božju volju. Jedino onda će on biti u stanju osloboditi sebe od učenja koje, zahvaljujući ljudskom doprinosu, već značajno zastranjuje/odstupa od učenja kojeg je Isus Osobno dao ljudima na Zemlji. **Čovjek obično teži ispuniti svoju obavezu (ili 'svoje moranje'), a to je najveća opasnost za dušu... Jer on ne teži samosvjesno ka savršenstvu pošto mu je u stvarnosti dan plan kojeg nastoji sprovesti, a time što slijedi osnove koje su postavili drugi ljudi on**

zanemaruje svoj vlastiti psihološki zadatak a ipak je uvjeren kako živi život koji je ugodan Gospodinu Bogu. AMEN

Bertha Dudde, br. 1514, 11 Srpanj 1940

NEPOGREŠIVOST (ILI 'POTPUNA POUZDANOST') PAPE... CRKVENE ZAPOVIJEDI

Vi previše značaja pridajete nepogrešivosti poglavara vaše crkve (= misli se na [papu](#)), a ipak ste uvelike obmanuti. Nije bila Božja volja da Njegova crkva bude proizvoljno formirana od strane ljudi i u skladu sa ljudskom voljom. Sve ispravno i podesno za (p)održavanje i širenje Njegovog učenja je na Zemlji od strane Isusa Krista Osobno bilo dano Njegovim učenicima. On je distribuciju Svoga učenja uvjetovao čovjekovom voljom koja ga može prihvatiti ili ne. On je dao precizne smjernice koje su važile za svakoga tko je želio prihvatiti Njegovo učenje. Ove se sastoje od obećanja koja su bila izgrađena na uvjetu da se ljudi pridržavaju zahtjeva Gospodinovih učenja.

On je uvijek poštovao slobodnu volju ljudskog bića. Ljudsko biće treba svoju odluku donijeti dobrovoljno i bez izvanjskog pritiska i tako ispuniti Božju volju. I tim ljudima je On obećao vječni život... On stoga jedino zahtjeva vjeru u Njega i Njegovu Riječ kada kaže 'Ja sam put, istina i život... Ja sam sredstvo ([za ostvarivanje cilja](#)), zakon i ispunjenje... svatko tko vjeruje u Mene će imati vječni život...' ([Ivan 14:6](#)). Njegova ljubav želi dati nešto nezamislivo divno... vječni život. I za to on jedino zahtjeva ljudsku vjeru i njihovu volju. Međutim, Njegova volja nije op-teretiti čovječanstvo, koje na Zemlji već živi u ograničenom stanju, sa novim grijesima... Ograničenja nekoga tko uistinu vjeruje u Isusa i Njegovu Riječ će biti popuštena/olabavljena, međutim, netko tko ne vjeruje je već kažnjen dovoljno svojim ograničenim stanjem jer u njemu mora ostati cijelu vječnost ([Ivan 3:18, 36](#)). Svatko tko zanemaruje/omalovažava 10 Zapovijedi koje su ljudima bile dane od strane Boga Osobno, svatko tko im prkosi, počinjava grijeh, to jest, on ne sluša Boga Koji je ljubav, pošto ignorira zapovijed ljubavi. On ne čini ništa da bi sebe oslobodio iz svog stanja, umjesto toga čini sve da bi ga pogoršao. Ispunjenje ovih zapovijedi je jedino sredstvo oslobođenja, dok je njihovo kršenje tome potpuno nasuprotno.

Dogma o nepogrešivosti/potpunoj pouzdanosti ([Rimskog pape](#)) je, međutim, postala novi zakonodavac za ljude utoliko što je Bogom-danih

10 Zapovijedi bilo povećano za nekoliko više, tako da su Božjim zapovijedima bile (na)dodane nove crkvene zapovijedi i podbacivanje u vršenju ovih zakona se smatralo isto tako grešno kao djelovanje u suprotnosti sa Bogom-danim zapovijedima. I ova greška ima užasnu posljedicu. Pošto su ljudi sada opteretili sebe sa potpuno nevažnim a ipak oba-vez(a)-nim djelovanjima koja su prilično ne-povezana (= ne tiču se, nisu u odnosu) sa zapovijedu ljubavi prema Bogu i njihovom bližnjem. I sada oni jedino fokusiraju svoju cijelu pažnju na vršenje ovih crkvenih (= znači ne-Božjih) zapovijedi i na oslobađanje od pretpostavljenih grijeha... Na taj način se njihov sveukupni duševni zadatak sastoji u vršenju zapovijedi koje su odredili ljudi ili u vršenju pokore za grijeh/zlo/krivnju zbog navodnog kršenja. A užasno duševno ropstvo, koje se može riješiti jedino putem ljubavi, je s njihove strane zanemareno...

Da su ove zapovijedi bile nužne, uistinu, Gospodin Osobno bi ih bio dao i propovijedao njihovo ispunjavanje Svojim učenicima na Zemlji... Tako su ljudi pokušali proizvoljno unaprijediti Kristovo učenje i nisu oklijevali sebi za to dati Božansko odobrenje. Smatrajući sebe prosvjetljenima Svetim Duhom dok su i dalje u stanju jako udaljenom od toga, oni su sada donijeli zakone koji ne mogu biti u skladu sa Božjom voljom. Ti zakoni su značajno smanjili ljudski osjećaj odgovornosti prema Bogom-danim zapovijedima zahvaljujući činjenici da je sada novo-određenim/donešenim zapovijedima bila dana najveća pažnja, do te mjere da ih sada čovječanstvo vrši čisto automatski i vjeruje kako slijedi Kristovo učenje kada ispunjava svoju nametnutu dužnost.

Istinski prosvjetljeno ljudsko biće je od strane Boga odabrano da zaustavi ovo žalosno/nemilo stanje stvari, to jest, da ga razotkrije. Međutim, Bog nikad nije mogao prosvjetliti one koji su odredili ili odobrili takve zapovijedi. **Nepogrešivost poglavara crkve (= misli se dakle na Rimskog papu) je iskrivljena slika izlivanja Svetog Duha. Svatko nadahnut Svetim Duhom bi uvijek prepoznao grešku ove skupine zakonâ ali ih je svjetovno-crkvena sila spriječila da isprave ovu značajnu grešku/zabludu. Jer ove zapovijedi nisu proizašle iz duha ljubavi... Zakonodavci su imali malo interesa u smanjivanju rada za duše koje se bore ostvariti svoje konačno oslobođenje. Radije, njihov motiv za ustanovljavanje ovih zapovijedi je bila žudnja za povećanom moći i volja da ljude dovedu u određeno stanje ovisnosti, pošto je podbacivanje u izvršavanju ovih zapovijedi bilo istovremeno smatrano za smrtni grijeh. Istinske Božje slugе su uvijek prepoznale ovo žalosno stanje stvari i željeli su mu se suprotstaviti ali učenje o nepogrešivosti poglavara crkve je već pre-duboko ukorijenjeno**

da bi se moglo sa lakoćom otkloniti. I jedino netko tko traži čistu istinu i Boga Osobno moli za istinu i duh unutrašnjeg prosvjetljenja će biti sposoban sebe osloboditi od njega. AMEN

Bertha Dudde, br. 2383a & b, 25 Lipanj 1942

NEPOGREŠIVOST POGLAVARA RIMSKE CRKVE (= PAPE)

Svaka religijska doktrina treba biti pažljivo pregledana/ispitana prije nego je prihvaćena/uvježena. Bog to zahtjeva od vas sa ciljem da bi smanjio utjecaj neprijatelja/protivnika (= Sotone), jer onda ćete vi sami također shvatiti na koji način on djeluje. Njegov cilj je prodrijeti sa netočnostima u Božansku istinu, ali ljudsko biće toga zasigurno može postati svjesno ako najozbiljnije ispita/pregleda što mu je ponuđeno sa željom da prihvati jedino Božansko, istinu. Protivnik koristi ljudsku volju, to jest, on utječe na ljude da proizvoljno nadodaju druga učenja Božanskom (Kristovom) učenju i predaju ih dalje kao Bogom-dana učenja. Ali ljudsko djelo(vanje) nije bez greške i posljedično tome je čisto Božansko učenje također iskvareno, i čak još više što ljudi manje pomno istražuju/provjeravaju i sami razmišljaju. **I još jednom je protivnikovo (= Sotonino) djelo da ljudske doktrine inherentno spriječavaju njihovo pomno istraživanje/provjeravanje i kontemplaciju... da se od ljudi prema tome zahtjeva bezuvjetno prihvatiti svaku religijsku doktrinu a njezino pomno ispitivanje je predstavljeno kao pogrešno. Ovo zaista uvelike potpomaže/ohrabruje aktivnost princa laži.**

Ali Bog od ljudi zahtjeva da imaju živu vjeru, to jest, vjeru srca, vjeru koja sa potpunim uvjerenjem potvrđuje ono što je podučena. Svatko tko ozbiljno razmišlja o tome će biti u stanju potvrditi svaku Božansku istinu sa cijelim svojim srcem, međutim, on nikad neće biti u stanju prihvatiti Sotonino djelo(vanje). On će ga uskoro prepoznati kao ljudsko djelo, i, otkrivši kako je bezvrijedno, odbacit će ga sa lakoćom. **Ispitajte sve i zadržite najbolje (1 Solunjanima 5:21)... A pošto pomno ispitivanje/pregledavanje neminovno mora za sobom povlačiti prepoznavanje i odbacivanje svake greške/zablude, protivnik je znao kako spriječiti ispitivanje religijske dogme uspostavljajući učenje čija je namjera bila eliminirati ljudsko razmišljanje i koje je time rezultiralo u vrlo ružnim posljedicama...**

Ovo se odnosi na učenje od nepogrešivosti poglavara (Rimske) ckrve (= pape), koje prividno oslobađa ljudsko biće svake odgovornosti a ipak ga vodi u duboki duhovni mrak ako je prihvaćeno i smatrano za Božansku istinu. Jer svako zavodeće/obmanjujuće učenje bi onda moglo biti nadodano kao Božanska istina bez dozvoljavanja kriticizma ili odbacivanja. I tako su vrata bila otvorena za svaku grešku/zabludu... njiva je bila dostupna djelovanju neprijatelja na kojoj je on mogao naširoko posijati svoje sjeme...

(Bertha Dudde, br. 2383b, 25 Svibnja 1942)

To što ljudi moraju vjerovati u učenje o nepogrešivosti poglavara crkve znači (= povlači za sobom slijedeće.) da svako dodatno učenje ili pravilo postavljeno od poglavara crkve mora biti priznato/odobreno ili prihvaćeno bez ikakve kritike, i time je eliminirano čovjekovo razmišljanje i njegova sloboda izbora, iako su oni nezamjenjivi/priječno potrebni ako će ljudsko biće jednog dana položiti račun za svoj odnos sa Bogom. Svaki čovjek mora odgovarati (sam) za sebe (Matej 16:27; Otkrovenje 20:12, 13), posljedično tome on mora donijeti svoju vlastitu odluku u potpunoj slobodi volje... Međutim, da bi donio odluku on mora biti u stanju ispitati i uzeti u obzir/razmotriti ono što će odlučiti... Ne bi trebao biti slučaj da jedan pojedinac (= ovdje papa) odlučuje i onda da ta osoba zahtjeva od tisuća i tisuća ljudi da slijede njegovu odluku, naknadno izražavajući ovaj zahtjev u obliku zapovijedi... (doktrine)... što je nedvojbeno slučaj ako se svaka crkvena zapovijed treba priznati kako je u skladu sa Božjom voljom, pošto je njezin temelj (navodna) nepogrešivost poglavara crkve (tj. pape). Ova učenja su sada bez ikakve rezerve prihvaćena (od strane katolika) bez da ljudsko biće prosvijetli/razjašnjava njihovo značenje i svrhu, što rezultira u rutinskim akcijama koje nisu povezane sa slobodnom odlukom, dubokom vjerom i snažnim osjećajem bliskosti sa Bogom...

Crkveno služenje se raširilo (ili ,je nastalo') koje, u stvarnosti, nije služenje Bogu. Običaji su bili uvedeni koji su više ili manje formalnosti... Protivnikove (= Sotonine) akcije su bile uspješne u udaljavanju/otuđivanju ljudi od istine pod maskom pobožnosti, u tome da ih spriječe koristiti njihovo vlastito razmišljanje i time također njihovo slobodno odlučivanje, pošto je sve ovo obustavljeno/spriječeno od strane protivnika zbog dogme o nepogrešivosti. Jer jednom kada se ovo učenje učinilo prihvatljivim čovjeku on više u svezi njega neće morati imati mišljenje. Tako on prihvaća/uvažava bez pomnog ispitivanja, on ne mora donijeti odluku

pošto je netko drugi već donio odluku umjesto njega i slobodna volja nije korištena. Umjesto toga, čovjek mora vjerovati u ono što mu je određeno/ispostavljeno kao religijska dogma ako ne želi doći u sukob sa određenom religijskom dogmom, kojoj crkva pridaje izuzetnu važnost, da poglavar crkve (= papa) nikad ne može pogriješiti ili poduzeti pogrešne mjere kada donosi odluke koje se tiču crkve.

Bog jedino cijeni/vrednuje slobodno donošenje odluke, ali nju sam čovjek mora donijeti i tako on sam mora uzeti u obzir (svako) za i protiv religijske dogme. Jedino ono što može potvrditi u svome srcu se može nazvati vjerom, a ne ono što je prisiljen prihvatiti/potvrditi... Jer religijska dogma naumljena od strane Boga će izdržati svako pomno ispitivanje i biti će prihvaćena čak sa više uvjerenja što ljudsko biće više prekapa po njoj... Međutim, sve što nije od Boga ne stoji prilikom pomnog ispitivanja i biti će odbačeno od strane svake osobe koja se najozbiljnije bori da bi stekla znanje... AMEN

*** † ***

Bertha Dudde – Autobiografija

Objave ‘Unutarnje Riječi’ dobijam i zapisujem od dana 15 Lipnja 1937 godine. Da bi ispunila želje mnogih svojih prijatelja ja ću vam (ovdje) dati opis svoga zemaljskog života, kratko objašnjenje o onome što sam na duhovan način primila, kao i moje vlastite osjećaje u svezi svega toga.

Rođena sam 1 Travnja 1891 godine u Liegnitzu u Šleziji, današnja Poljska, kao druga kćer jednog umjetničkog slikara. Djetinstvo sam u svom roditeljskom domu uz svojih šestoro sestara proživjela harmonično. Egzistencijalne nevolje sam upoznala vrlo rano. Mojim roditeljima je trebao novac tako da sam svoju sklonost ka šivenju iskoristila ne bi li bila od koristi svojoj obitelji. No i pored toga su roditelji imali novčanih problema, a time i brige, tako da sam se sve do nedavno trudila pomoći svojoj obitelji.

Moji roditelji su bili različitih vjeroispovijesti. Otac je bio Protestant, a majka Katolkinja. Mi djeca smo bili odgajani u Katoličkoj vjeri, ali na nas nitko nije vršio pritisak ili nas pak prisiljavao da slijedimo crkvene običaje/rituale, tako da je kasnije svaki od nas mogao sam za sebe i u potpunoj slobodi odlučivati o svojoj vjerskoj pripadnosti.

Ja osobno (je)sam bila religiozna, ali doktrinu katoličkog sistema nisam mogla prihvatiti, iako sam poštivala crkvu. Jednostavno nisam mogla na van (ili ‘izvani’) zastupati nešto što moja unutrašnja savjest nije prihvaćala sa potpunim uvjerenjem. Tako sam prestala odlaziti u crkvu, od propovijedi sam čula samo malo, i nisam imala nikakvo poznavanje Biblije (ili ‘znanje o Bibliji’). Nisam čitala nikakvu religijsku ili pak naučnu literaturu i nisam se priključila nekoj drugoj (religijskoj) grupi ili religijskoj sekti.

Tko poznaje katolički oblik vjere, zna u kakve sve nevolje/muke zapadne čovjek sa svojom savjesti ako je se želi osloboditi. Ja također toga nisam bila pošteđena. Ali u meni je ostalo pitanje: što i gdje je ono što je ispravno (ili ‘što je Istina, i gdje je čovjek može pronaći?’)?

Često bi dok sam molila Gospodinovu molitvu (‘Oče Naš’) preklinjala **Gospodina** da mi dozvoli pronaći Njegovo Kraljevstvo. Ova molitva se

ispunila (ili 'na ovu molitvu sam dobila odgovor') 15 Lipnja 1937 godine. **Molila sam se tiho i osluškivala svoju unutrašnjost – bila sam skroz mirna – u takvom stanju sam se često nalazila, jer me prilikom toga uvijek obuzimao čudesan mir, i misli koje su mi pritom dolazile – u predjelu srca, ne u glavi – su mi pružale utjehu i davale snagu.**

(Tada) još nisam znala da su mi te misli bile 'dane' (ili 'da te misli nisu moje'), sve dok u jednom čudnom/neobičnom snu nisam iskusila/doživjela nešto, što se kasnije ispostavilo/ukazalo kao Istina, što me ponukalo zapisivati te 'misli'.

Tako mi je jednog određenog dana, dok sam osluškivala svoju unutrašnjost, jasno i glasno došao niz reči, koje sam zapisala. To je bila prva poruka koju sam zapisala i ona je započinjala ovako: **'U početku bijaše Riječ! Te Deum (= početna riječ himne 'Te Deum laudamus', tj. 'Tebe Bože slavimo') Stvoritelju Neba i Zemlje!'**

A onda su se pojavile sumnje: 'Da li si to sama od sebe napisala?' – Ukratko, hrvala sam se, molila se i vodila mnoge unutarnje borbe, ali uvijek su riječi iznova nadolazile poput rijeke, poput velikog toka mudrosti pred kojim sam drhtala. – A onda me Sam **Bog** oslobodio sumnji, **On** mi je odgovorio i prepoznala sam **Njega** u Njegovoj Riječi kao našeg **Oca**. Moja vjera je rasla, sumnje su postajale sve manje (ili 'nestajale') a ja sam primala (objave) i zapisivala (ih) svakodnevno.

Sadržaj zapisanog je prevazilazio moje znanje. Izrazi, koje nisam nikad čula, ili pak o njima čitala, čudni pojmovi na stranom jeziku, naučni pojmovi kao i upute su mi nezaustavljivo priticale. A povrh svega ljubavne izjave Oca Nebeskog kakve još nikad nisam čula a koje, na kraju krajeva, daju utočište (duši) i objašnjavaju (ili 'bacaju svjetlo na') sva pitanja o našim životima i smislu našeg postojanja.

Te 'Riječi' mi dolaze (ili 'prijem Riječi se odvija') na slijedeći način: nakon unutarnje (ili 'iskrene') molitve i kratke koncentracije, osluškujem prema unutra (ili 'svoje unutarnje ja'). Tamo se tada javljaju jasno izražene misli/ideje, a riječi, jedna po jedna, jasno teku – uvijek tri ili

četiri odjednom, slično radio priopćenju ili meteorološkom izvještaju, i to polako tako da sa lakoćom mogu pratiti i zapisivati jedan dio rečenice za drugim.

Riječi zapisujem stenografski, kao po diktatu, bez da mislima ili konstruktivno sudjelujem u tome. Pritom nisam ni u kakvom stanju transa; osim toga, ja (sama) ne oblikujem (te) rečenice, nego mi riječi na izvjestan način priskaču (jedna po jedna), bez da prilikom pisanja obuhvaćam značenje (ili 'kontekst') zapisanog.

Danima poslije toga, ili čak tjednima, taj stenogram prenosim u čisti zapis, bez da ga prije toga pročitam, riječ po riječ, bez mjenjanja ili 'poboljšavanja' jednog jedinog sloga, a ni u kojem slučaju ne obrađujući smisao rečenog niti ga stilizirajući. Trajanje jednog takvog diktata iznosi oko pola sata. **Izričito bih naglasila da taj proces ne nastaje kao proizvod bilo kakvog pritiska/prisile, niti se događa u ekstatičnom stanju (ili 'niti sam ja za vrijeme tog procesa u ekstatičnom stanju')**. Sve se to događa trezveno i jednostavno, bez ikakvog uzbuđenja ili utjecaja moje vlastite volje. **U bilo koje doba mogu prekinuti objavu, te je nakon deset sati ili dana usred prekinute rečenice jednostavno nastaviti. Bez da sam ranije mi dano (ili 'diktirano') pročitala, objava mi ponovno biva tečno diktirana u pero.**

Volja mi je dakle oslobođena od bilo kakve prisile – ono šta ja želim je služiti Bogu i činiti ono što Njegova Sveta Volja zahtjeva od mene.

Mogu u svoj istini izjaviti da sam do ove Istine bila 'vođena', i da su mi (svi ti) koncepti (ili 'pojmovi') u potpunosti bili i morali biti strani. Tek godinama poslije sam pronašla potvrdu onog što sam primila, kada sam upoznala zapise štajerskog mistika Jakoba Lorbera. Nemoguće je pojmiti moju radost prilikom čitanja velikih Lorberovih djela, 'Velikog Ivanovog Evandjelja' i 'Isusovog djetinstva'. Tek tada sam (do)znala da je i drugim ljudima bila dana **Gospodinova Riječ**, da je **Bog, Gospodin**, u svim razdobljima/vremenima pričao Svojoj djeci i da će i ubuduće nastaviti pričati, jer beskrajna **Očeva ljubav** i milost ni ne može drugačije.

U Lorberovim zapisima/knjigama sam otkrila (ili 'pronašla') isto ono što je i meni bilo dano. Često nisam razumjela riječ koja bi mi došla, međutim Nebeski Otac mi je u Svojoj ljubavi davao i objašnjenja. Bilo je i čudesnih događaja, koje je pojedinačno sada nemoguće navesti, ali koji svjedoče o nezamislivoj poniznosti i Očinskoj blagosti.

U nedostatku sveukupnog obrazovanja uvijek sam se smatrala ne-ispisanom stranicom. Nedostatak novca i vremena su me sprečavali da čitam dobre knjige kao i da posjećujem predavanja/izlaganja. Znala sam samo za naporan rad od ranog jutra do kasno uveče. I pored toga sam svakodnevno primala slasne obroke duhovnog dobra, bez da sam uopće znala za koga sam to primala.

Baš moje nepoznavanje Biblije i katoličke doktrine mi je omogućilo da prihvatim Riječ odozgo bez ikakva otpora. Moje iskustvo me uči kako je ozbiljan Katolik ili Protestant čije je znanje ukorijenjeno u dogmatskim teorijama previše vezan za njihovu dogmu da bi prihvatio i prigrio Božanske objave bez otpora.

Međutim, ipak postoje naučnici na više fakulteta, koji sa pojačanim zanimanjem najozbiljnije diskutiraju ova Božanska učenja. Ne samo da ih interesiraju neoboriva objašnjenja nastanka materije kao i njenog mogućeg razlaganja, već i nastanak pogrešnih učenja i raznih religijskih sistema i vjeroispovijesti. **U porukama koje sam primila je pokazano u čemu se sastoje te zablude, i od svih se zahtjeva skretanje pažnje na svako od tih pogrešnih učenja, kad god se za to pruži prilika.**

Ali, svakome je ostavljeno na slobodu da prihvati ili pak ne prihvati u svoje srce Gospodinovu Riječ. **Ali onome koji je razumio duh tih Očevih Riječi, a ne djeluje u skladu s njima, taj samo povećava razmak između sebe i našeg Oca Nebeskog. Kada ne slijedi riječi opomene Ljubavi on se time neizbježno postavlja pod Zakon. A u istoj toj mjeri, u kojoj ne bude poštovao Božje zapovijedi ljubavi, će izgubiti i Božju Milost.**

Božjom milošću se ljudima iznova daje Evandjelje, i prilično ozbiljno im je skrenuta pažnja na (ili 'koje naglašava koja je') svrhu/cilj ljudskog postojanja. Jer milostiva **Ljubav Božja** želi spasiti sve one koji se još mogu spasiti prije

nego što dođe preokret – a on sigurno dolazi (ili ‘a on će zasigurno doći’)!
Vrijeme koje su svi vidovnjaci i proroci svih vremena najavljivali – Posljednje vrijeme (‘die Endzeit’) – je započelo (ili ‘je sada ovdje’)!

Prema mojim zapisima (ili ‘objavama’), **Gospodin** ne pravi razliku među Svojom djecom – ‘Pridite Mi svi’ – glasi Njegov zov. Blago onome koji sluša (obraća pažnju na) Njegove riječi (ili ‘koji čuje Njegov poziv’) i koji **Ga** slijedi. **Bog** voli Svoju djecu, **On** ih sve želi usrećiti – pa čak i ako ona ne žele znati išta o **Njemu**.

Zapisano: 22. 11. 1953.

Potpisano: Bertha Dudde

*** † ***

Ovu knjižicu je po slijedećem nalogu našeg Gospoda i Oca Isusa Krista:

'Moja je volja da širite Istinu, a u to spada i raskrinkavanje krivih učenja, koja su se potkrala (ili 'i da raz-otkrivate krive doktrine koje su se potkrale') u Moju Riječ, što ne može biti učinjeno nikako drukčije nego suprotstavljanjem (ili 'jedino ako se te lažne doktrine usporede') sa čistom Istinom... Jer samo Istina vodi ka Meni, i samo kroz Istinu možete doći do blaženosti. I zato ću Ja uvijek (iznova) 'dostavljati' Istinu Mojim zastupnicima na Zemlji dajući im istovremeno nalog da ju raznose po svijetu, jer ljudi moraju stajati u Istini, žele li postati blaženi (Ivan 7:38).'

Primila Bertha Dudde, dna. 18 i 19 Lipnja 1964,
poruka br. 8814

Preveo i sastavio Lorens N.

www.akademijavjecnogproljeca.org